

1315**USTAWA**

z dnia 8 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy — Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 114, poz. 1193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w § 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) należności pieniężne z tytułu:

a) zwrotów, interwencji i innych środków będących częścią systemu całkowitego lub częściowego finansowania Europejskiego

Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa, łącznie z sumami, które mają być pobrane w związku z tymi działaniami,

- b) danin, premii, kwot dodatkowych lub wyrównawczych i innych obowiązków nakładanych w handlu prowadzonym z państwami nienależącymi do Unii Europejskiej w zakresie wspólnej polityki rolnej, a także wpłat i innych obowiązków przewidzianych w systemie organizacji rynków cukru państw — członków Unii Europejskiej,
- c) ceł ustalonych według stawek wspólnych obowiązujących państwa — członków Unii Europejskiej oraz ceł i innych obowiązków

przewidzianych w handlu z państwami nie-należącymi do Unii Europejskiej,

- d) podatku od towarów i usług,
- e) naruszenia zasad ruchu wewnętrznego wewnątrz Unii Europejskiej towarów wysyłanych z jednego państwa członkowskiego do czasowego użytku w jednym lub kilku państwach członkowskich,
- f) odsetek i kosztów dodatkowych, związanych z zaspokajaniem należności, o których mowa w lit. a)—e)
- na zasadach określonych w dziale I w rozdziale 7,
- 2b) należności przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,“;
- 2) w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
- „§ 2. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 2a i 2b, wynikających z orzeczeń lub innych aktów prawnych wydanych przez właściwe organy obcych państw.”;
- 3) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
- „§ 2. Wierzycielem uprawnionym do żądania wykonania obowiązku w drodze egzekucji administracyjnej jest również organ lub instytucja państwa obcego, na zasadach i w zakresie określonych w ustawie lub ratyfikowanej umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska.”;
- 4) w art. 20:
- a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wojewoda,”
- b) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, wynikających z decyzji z zakresu administracji rządowej wydanych przez przedsiębiorstwa państwowe i inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie, a także przez stowarzyszenia, organizacje zawodowe i samorządowe oraz inne organizacje społeczne jest wojewoda.”;
- 5) w dziale I po rozdziale 6 dodaje się rozdział 7 w brzmieniu:

„Rozdział 7

Udzielanie pomocy obcemu państwu przy dochodzeniu należności pieniężnych powstałych na jego terytorium oraz korzystanie z pomocy obcego państwa przy dochodzeniu takich należności powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 66a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się przy udzielaniu pomocy obcemu państwu lub korzystaniu z jego pomo-

cy w sprawach dotyczących należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 2a, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, nie stanowi inaczej.

- Art. 66b. § 1. Obowiązek udzielenia pomocy obcemu państwu lub możliwość skorzystania z jego pomocy istnieje, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub prawo obcego państwa zobowiązuje do udzielenia podobnej pomocy Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie dotyczącej należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 2a.
- § 2. Pomoc, o której mowa w § 1, może polegać na:
- 1) udzieleniu informacji,
 - 2) powiadomieniu zainteresowanej osoby o piśmie lub orzeczeniu jej dotyczącym,
 - 3) prowadzeniu egzekucji lub dokonaniu zabezpieczenia.
- Art. 66c. § 1. Organem udzielającym pomocy w sprawie należności pieniężnej powstałej na terytorium obcego państwa oraz wnioskującym o udzielenie pomocy przez obce państwo w sprawie takiej należności powstałej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest minister właściwy do spraw finansów publicznych, zwany dalej odpowiednio «organem wykonującym» albo «organem wnioskującym».
- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nie ma obowiązku udzielenia pomocy obcemu państwu, które odmawia mu udzielenia podobnej pomocy, jeżeli sprawa tej odmowy nie podlega badaniu przez Komitet do Spraw Dochodzenia Należności Unii Europejskiej.
- Art. 66d. § 1. Wniosek o udzielenie pomocy podpisuje organ wnioskujący oraz opatruje go swoją pieczęcią urzędową.
- § 2. Do wniosku o udzielenie pomocy dołącza się, w razie potrzeby, odpis dokumentu lub pisma, którego dotyczy ten wniosek.
- § 3. Do wniosku o udzielenie pomocy oraz dołączonych do niego dokumentów i pism załącza się ich tłumaczenia na jeden z urzędowych języków państwa, które ma udzielić pomocy, z zastrzeżeniem prawa tego państwa do nieprzyjęcia przedstawionego mu tłumaczenia.

§ 4. Wniosek o udzielenie pomocy może dotyczyć kilku należności pieniężnych, pod warunkiem że są one należne od tego samego zobowiązanego.

§ 5. Nie można wystąpić z wnioskiem o udzielenie pomocy, jeżeli kwota należności pieniężnej lub łączna kwota kilku takich należności nie przekracza 1500 EURO, z tym że w przypadku należności, o której mowa w art. 2 § 1 pkt 2a lit. e) — nie przekracza 200 EURO.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków o udzielenie pomocy. Rozporządzenie to ustali wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o wszczęcie egzekucji albo dokonanie zabezpieczenia w sposób odpowiadający wymogom prawa Unii Europejskiej.

Art. 66e. Organ wykonujący może podejmować na terytorium obcego państwa wszelkie czynności dopuszczalne prawem tego państwa, niezbędne do wykonania obowiązku przez zobowiązanego.

Art. 66f. Wniosek o udzielenie pomocy może być w każdym czasie wycofany przez organ wnioskujący. Informację o wycofaniu wniosku przekazuje się obcemu państwu w formie pisemnej. Przepisy art. 66d § 1—4 stosuje się odpowiednio.

Art. 66g. Wystąpienie z wnioskiem o udzielenie pomocy lub jego wycofanie następuje na wniosek wierzyciela lub organu egzekucyjnego albo z urzędu.

Art. 66h. § 1. Wniosek o udzielenie informacji kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć:

- 1) zobowiązanego,
- 2) innej osoby zobowiązanej do uregulowania należności pieniężnej, jeżeli prawo państwa, do którego jest adresowany wniosek, przewiduje odpowiedzialność innych osób za obowiązki zobowiązanego.

§ 2. Wniosek o udzielenie informacji może dotyczyć również osób, w których posiadaniu znajduje się mienie należące do osób wymienionych w § 1.

Art. 66i. § 1. Jeżeli informacje otrzymane od obcego państwa nie są w ocenie organu wnioskującego wystarczające, może on zwrócić się do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, sporządza się na piśmie i przesyła obcemu państwu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania ostatniej informacji.

§ 3. Do wniosku, o którym mowa w § 2, stosuje się przepisy dotyczące wniosku o udzielenie informacji.

Art. 66j. § 1. Organ wykonujący potwierdza pisemnie obcemu państwu przyjęcie wniosku o udzielenie pomocy, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 2. Otrzymany wniosek o udzielenie pomocy organ wykonujący niezwłocznie przesyła właściwemu organowi egzekucyjnemu do realizacji.

§ 3. Przekazane organowi wykonującemu przez obce państwo dokumenty i informacje związane z wnioskowaną pomocą mogą być udostępnione do wiadomości wyłącznie:

- 1) osobom, których dotyczy wniosek o udzielenie pomocy,
- 2) organom egzekucyjnym w celu przeprowadzenia egzekucji dochodzonych należności pieniężnych,
- 3) sądom rozpatrującym sprawy dotyczące dochodzonej należności pieniężnej.

§ 4. Odpowiedzi na wniosek obcego państwa o udzielenie pomocy udziela organ wykonujący. Przepisy art. 66d § 1—3 stosuje się odpowiednio.

Art. 66k. § 1. Organ wykonujący dostarcza na wniosek obcego państwa wszelkie dokumenty i informacje, które mogą być użyteczne lub potrzebne temu państwu w dochodzeniu należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 2a.

§ 2. Organ wykonujący może korzystać z uprawnień określonych w art. 36 § 1.

§ 3. Organ wykonujący natychmiast przekazuje każdą posiadaną lub uzyskaną informację w takiej formie, w jakiej została ona uzyskana.

§ 4. Jeżeli część lub całość informacji nie może być uzyskana w terminie oczekiwanym przez obce państwo, organ wykonujący informuje pisemnie to państwo o przyczynach niemożności przekazania informacji w tym terminie oraz wskazuje termin udzielenia odpowiedzi.

§ 5. Organ wykonujący, po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania wnio-

sku o udzielenie informacji, informuje obce państwo o wynikach postępowania prowadzonego w celu uzyskania wnioskowanych informacji.

Art. 66l. § 1. Organ wykonujący nie jest obowiązany udzielić obcemu państwu informacji:

- 1) których nie mógłby uzyskać dla celów egzekucji podobnych należności powstałych w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) które są objęte tajemnicą określoną w odrębnych ustawach lub które ujawniałyby wiadomości stanowiące tajemnicę zawodową, handlową lub przemysłową,
- 3) których ujawnienie prowadziłoby lub mogłoby prowadzić do zagrożenia interesów bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub jej porządku publicznego.

§ 2. Organ wykonujący informuje pisemnie obce państwo o przyczynach odmowy udzielenia informacji. Informacja w tym zakresie powinna być przekazana niezwłocznie po stwierdzeniu przesłanek, o których mowa w § 1, nie później jednak niż w terminie 6 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 66j § 1.

Art. 66f. § 1. Wniosek o powiadomienie kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej powinna być zawiadomiona o czynnościach i orzeczeniach administracyjnych i sądowych, które zostały podjęte w Rzeczypospolitej Polskiej i które odnoszą się do zobowiązania tej osoby lub jednostki albo do dochodzonej przez nią lub wobec niej należności pieniężnej.

§ 2. Wniosek o powiadomienie sporządza się w dwóch egzemplarzach.

Art. 66m. § 1. Na wniosek obcego państwa organ wykonujący powiadamia zainteresowany podmiot o pismach lub orzeczeniach przekazanych przez to państwo.

§ 2. Powiadomienie o pismach lub orzeczeniach, o których mowa w § 1, następuje w trybie przepisów o doręczeniach w postępowaniu administracyjnym.

§ 3. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o powiadomienie organ wykonujący podejmuje czynności niezbędne do dokonania tego powiadomienia.

§ 4. Niezwłocznie po dokonaniu powiadomienia organ wykonujący informuje obce państwo o dacie i sposobie tego powiadomienia. Do informacji dołącza się odpis potwierdzenia odbioru pisma lub orzeczenia oraz jeden egzemplarz wniosku o powiadomienie, zawierający oświadczenie o dokonaniu powiadomienia.

Art. 66n. § 1. Organ wnioskujący może wystąpić do obcego państwa z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, jeżeli:

- 1) należność pieniężna wynika z prawomocnego, ostatecznego orzeczenia lub innego aktu prawnego właściwego organu i nie jest przedmiotem postępowania przed jakimkolwiek organem w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) postępowanie egzekucyjne prowadzone w Rzeczypospolitej Polskiej nie doprowadziło do całkowitego wykonania obowiązku i zaspokojenia wierzyciela.

§ 2. Wniosek o wszczęcie egzekucji może dotyczyć:

- 1) zobowiązanego,
- 2) innej osoby, jeżeli prawo Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje odpowiedzialność innych osób za obowiązki zobowiązanego.

§ 3. Wniosek o wszczęcie egzekucji może obejmować kilka obowiązków tego samego zobowiązanego.

§ 4. Wniosek o wszczęcie egzekucji zawiera oświadczenie organu wnioskującego, od jakiej daty możliwe jest wszczęcie egzekucji oraz że spełnione zostały warunki, o których mowa w § 1.

§ 5. Występując z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, organ wnioskujący przekazuje obcemu państwu znane mu informacje o mieniu osób, o których mowa w § 2, znajdującym się w posiadaniu osób trzecich.

§ 6. W razie uzyskania przez organ wnioskujący jakichkolwiek informacji odnoszących się do zobowiązania, którego dotyczy wniosek o wszczęcie egzekucji, organ ten przekazuje te informacje obcemu państwu. W szczególności organ

wnioskujący niezwłocznie informuje obce państwo o każdej zmianie wysokości zobowiązania objętego wnioskiem o wszczęcie egzekucji.

- § 7. Jeżeli zmiana wysokości zobowiązania, o której mowa w § 6, polega na zwiększeniu należności pieniężnej, organ wnioskujący może wystąpić do obcego państwa z dodatkowym wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Jeżeli zmiana wysokości zobowiązania polega na zmniejszeniu należności pieniężnej, organ wnioskujący niezwłocznie informuje o tym obce państwo.
- § 8. W razie otrzymania przez organ wnioskujący od obcego państwa informacji o niemożności wyegzekwowania zobowiązania, jeżeli z informacji tej wynika możliwość kontynuowania egzekucji, organ ten może wystąpić do obcego państwa z wnioskiem o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego. Wniosek ten składa się w formie pisemnej, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji o niemożności wyegzekwowania zobowiązania. Przepisy § 3 i 5 stosuje się odpowiednio.
- § 9. Jeżeli wniosek o wszczęcie egzekucji stał się nieuzasadniony wskutek okoliczności określonych w art. 59, organ wnioskujący niezwłocznie informuje o tym obce państwo.
- § 10. Czynności egzekucyjne dokonane przez obce państwo na wniosek organu wnioskującego wywołują taki sam skutek, jak podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 66o. § 1. W razie otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa wniosku o wszczęcie egzekucji, organ ten dokonuje sprawdzenia tego wniosku oraz na jego podstawie wystawia tytuł wykonawczy, o którym mowa w art. 26 § 1, i kieruje go do właściwego organu egzekucyjnego w celu wykonania. Przepisów art. 15 nie stosuje się.

- § 2. We wniosku o wszczęcie egzekucji jako wierzyciela wskazuje się również organ wykonujący. Organowi temu w postępowaniu egzekucyjnym przysługują prawa wierzyciela.
- § 3. We wniosku o wszczęcie egzekucji wysokość egzekwowanej należności pieniężnej podaje się w walucie obcego państwa i w złotych. Wysokość egzekwowanej należności pieniężnej przelicza się na złote we-

dtug ostatniego średniego kursu waluty obcego państwa w stosunku do złotego, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego przed dniem podpisania wniosku o wszczęcie egzekucji.

- § 4. Tytuł wykonawczy wystawiony zgodnie z § 1 może nie zawierać pełnej treści określonej w art. 27 § 1 pkt 3.
- § 5. Tytuł wykonawczy organ wykonujący wystawia niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o wszczęcie egzekucji, o ile orzeczenie lub inny akt prawny, w oparciu o który obce państwo wystąpiło z tym wnioskiem, został sporządzony prawidłowo.
- § 6. Jeżeli w następstwie sprawdzenia, o którym mowa w § 1, organ wykonujący poweźmie wątpliwość co do wniosku o wszczęcie egzekucji albo orzeczenia lub innego aktu prawnego, w oparciu o który obce państwo wystąpiło z tym wnioskiem, organ ten zawiadamia niezwłocznie obce państwo o tych wątpliwościach.
- § 7. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o skierowaniu wniosku o wszczęcie egzekucji do wykonania przez właściwy organ egzekucyjny.
- § 8. Organ egzekucyjny egzekwuje zobowiązania w złotych.
- § 9. W razie otrzymania przez organ wykonujący informacji od obcego państwa o zmianie wysokości zobowiązania polegającej na zmniejszeniu należności pieniężnej, postępowanie egzekucyjne jest prowadzone w dalszym ciągu, z ograniczeniem do kwoty wskazanej w tej informacji.
- § 10. Jeżeli przed terminem otrzymania informacji, o której mowa w § 9, należność pieniężna została wyegzekwowana w wysokości wyższej niż wynika to z tej informacji, a wyegzekwowana należność nie została przekazana obcemu państwu, nienależnie wyegzekwowana kwota podlega zwrotowi zobowiązanemu.
- § 11. W razie otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa dodatkowego wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko temu samemu zobowiązanemu, przepisy § 1—8 stosuje się odpowiednio.
- § 12. Dodatkowy wniosek o wszczęcie egzekucji podlega wykonaniu równocześnie z wnioskiem pierwot-

nym. Jeżeli równoczesne wykonanie tego wniosku nie jest możliwe, postępowanie egzekucyjne wszczynają tylko wtedy, gdy wartość zobowiązania nie jest mniejsza od kwoty określonej w art. 66d § 5.

Art. 66p. § 1. Organ wykonujący nie ma obowiązku skierowania wniosku obcego państwa o wszczęcie egzekucji do wykonania, jeżeli:

- 1) egzekucja zobowiązania, z powodu sytuacji zobowiązanego, stworzyłaby poważne trudności ekonomiczne lub społeczne w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) obce państwo nie wyczerpało wszystkich możliwości wyegzekwowania zobowiązania na swoim terytorium.

§ 2. O powodach odmowy skierowania wniosku obcego państwa o wszczęcie egzekucji do wykonania organ wykonujący informuje obce państwo.

§ 3. Informację o odmowie wraz z jej uzasadnieniem organ wykonujący przesyła również Komisji Europejskiej.

Art. 66r. § 1. Organ egzekucyjny, za zgodą organu wykonującego, wyrażoną po uzgodnieniu z państwem obcym, może odroczyć wykonanie zobowiązania na czas określony albo rozłożyć je na raty zgodnie z prawem polskim, z tym że okresy ograniczeń w dochodzeniu zobowiązania wynikające z udzielenia ulg w spłacie zobowiązania reguluje prawo państwa obcego.

§ 2. Odsetki z tytułu nieterminowego wykonania zobowiązania, określone w orzeczeniu lub innym akcie prawnym, w oparciu o który obce państwo wystąpiło z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, przekazuje się obcemu państwu.

Art. 66s. § 1. Jeżeli w postępowaniu egzekucyjnym zobowiązany zgłosi zarzuty w sprawie prowadzenia tego postępowania, organ wykonujący niezwłocznie informuje o tym obce państwo, a także o sposobie rozpatrzenia tych zarzutów.

§ 2. W razie otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa informacji o zaskarżeniu zobowiązania będącego przedmiotem postępowania egzekucyjnego, organ ten niezwłocznie zawiadamia właściwy organ egzekucyjny, który wstrzymuje czynności egzekucyjne.

Art. 66t. § 1. Jeżeli część lub całe zobowiązanie nie może być wyegzekwowane, organ wykonujący informuje obce państwo o przyczynach niemożności jego wyegzekwowania.

§ 2. Organ wykonujący informuje obce państwo o wynikach postępowania egzekucyjnego również po upływie 12 miesięcy od dnia potwierdzenia przyjęcia wniosku o wszczęcie egzekucji.

§ 3. Jeżeli w następstwie informacji, o których mowa w § 1 lub § 2, obce państwo zwróciło się o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego, postępowanie to jest prowadzone w dalszym ciągu, chyba że zachodzą powody jego umorzenia, z wyjątkiem przypadku określonego w art. 59 § 1 pkt 9.

Art. 66u. Kwoty uzyskane z egzekucji prowadzonej na podstawie przepisów niniejszego rozdziału nie korzystają z prawa pierwszeństwa zaspokojenia wierzyciela przy podziale sumy uzyskanej z tej egzekucji.

Art. 66w. § 1. Wyegzekwowane kwoty należności pieniężnej przekazuje się obcemu państwu.

§ 2. Wyegzekwowane kwoty należności pieniężnej oraz odsetki, o których mowa w art. 66r § 2, przekazuje się w złotych, w terminie miesiąca od dnia ich wyegzekwowania.

Art. 66x. § 1. Obowiązek uznaje się za wykonany, niezależnie od odsetek, o których mowa w art. 66r § 2, jeżeli został on wyegzekwowany w złotych w kwocie, która po przeliczeniu według zasady określonej w art. 66o § 3 jest równa kwocie określonej w walucie obcego państwa w orzeczeniu lub innym akcie prawnym, w oparciu o który obce państwo wystąpiło z wnioskiem o wszczęcie egzekucji.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do obowiązku egzekwowanego przez obce państwo na wniosek organu wnioskującego.

§ 3. Jeżeli wyegzekwowana przez obce państwo kwota roszczenia po przeliczeniu na złote według średniego kursu waluty obcego państwa w stosunku do złotego, ogłaszanego przez prezesa Narodowego Banku Polskiego, z dnia otrzymania kwoty jest wyższa lub niższa od kwoty wykazanej w tytule wykonawczym, różnica stanowi odpowiednio dochód lub stratę wierzyciela.

Art. 66y. § 1. W postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na wniosek obcego państwa o wszczęcie egzekucji nie pobiera się kosztów egzekucyjnych od tego państwa.

§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy wierzyciela.

Art. 66z. Przepisy art. 66n—66y stosuje się odpowiednio do wniosku obcego państwa o dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnej.”

Art. 2. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 780, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 150, poz. 983 i Nr 160, poz. 1058 oraz z 2000 r. Nr 88, poz. 983 i Nr 95, poz. 1041) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają:

- 1) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- 2) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton,
- 3) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- 4) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton,
- 5) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- 6) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- 7) autobusy.”;

2) w art. 9:

a) w ust. 5 wyrazy „informację, sporządzoną” zastępuje się wyrazami „wykaz środków transportowych, sporządzony”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organem podatkowym w sprawach podatku od środków transportowych jest organ gminy, na której terenie znajduje się miejsce zamieszkania lub siedziba podatnika, a w przypadku przedsiębiorstwa wielozakładowego

lub podmiotu, w którego skład wchodzi wydzielone jednostki organizacyjne — jest organ gminy, na terenie której znajduje się zakład lub jednostka posiadająca środki transportowe podlegające opodatkowaniu.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 5.”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć:

- 1) od samochodu ciężarowego, o którym mowa w art. 8 pkt 1, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu:
 - a) od 3,5 tony do 5,5 tony włącznie — 600 zł,
 - b) powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie — 1 000 zł,
 - c) powyżej 9 ton — 1 200 zł,
- 2) od samochodu ciężarowego, o którym mowa w art. 8 pkt 2 — 2 290 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
- 3) od ciągnika siodłowego lub balastowego, o których mowa w art. 8 pkt 3 — 1 400 zł,
- 4) od ciągnika siodłowego lub balastowego, o których mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów:
 - a) do 36 ton włącznie — 1 770 zł,
 - b) powyżej 36 ton — 2 290 zł
 — z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy,
- 5) od przyczepy lub naczepy, o których mowa w art. 8 pkt 5 — 1 200 zł,
- 6) od przyczepy lub naczepy, o których mowa w art. 8 pkt 6, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów:
 - a) do 36 ton włącznie — 1 400 zł,
 - b) powyżej 36 ton — 1 770 zł
 — z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 3 do ustawy,

- 7) od autobusu, w zależności od liczby miejsc do siedzenia:
- a) mniejszej niż 30 miejsc — 1 400 zł,
 - b) równej lub wyższej niż 30 miejsc — 1 770 zł.
2. Przy określaniu stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7, rada gminy uwzględnia rodzaj środka transportowego i jego wpływ na środowisko naturalne, dopuszczalną masę całkowitą, rok produkcji albo wiek pojazdu, nacisk na siodło ciągnika albo liczbę miejsc do siedzenia.
3. W przypadku nieuchwalenia przez radę gminy stawek podatku, o których mowa w ust. 1, stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy.”;
- 4) w art. 12:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) środki transportowe stanowiące zapasy mobilizacyjne, pojazdy specjalne oraz pojazdy używane do celów specjalnych w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym,”
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Rada gminy może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1, z wyjątkiem zwolnień dotyczących pojazdów, o których mowa w art. 8 pkt 2, 4 i 6.”;
- 5) dodaje się art. 12a w brzmieniu:
„Art. 12a. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych przepisów nie mają zastosowania do podatku od środków transportowych.”;
- 6) dodaje się art. 12b w brzmieniu:
„Art. 12b. 1. Stawki określone w załącznikach nr 1—3 do ustawy, począwszy od 2001 r., ulegają przeliczeniu na następny rok podatkowy zgodnie z procentowym wskaźnikiem kursu EURO na dzień 1 października danego roku w stosunku do kursu EURO w roku bazowym.
2. Za rok bazowy, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się rok 2000.
 3. Do przeliczenia stawek określonych w załącznikach nr 1—3 stosuje się kurs EURO ustalony na podstawie średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. Kurs EURO w roku bazowym wynosi 3,9562 zł.
 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych oblicza corocznie wskaźnik, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli wskaźnik jest niższy niż 5%, stawki określone w załącznikach nr 1—3 nie ulegają zmianie na następny rok podatkowy.
 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, stawki, o których mowa w ust. 1, obowiązujące na następny rok podatkowy, przeliczone zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1—4, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.”;
- 7) dodaje się załączniki nr 1, 2 i 3 w brzmieniu:

„Załącznik nr 1

STAWKI MINIMALNE PODATKU DLA POJAZDÓW OKREŚLONYCH W ART. 8 PKT 2 USTAWY

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Minimalna stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
Dwie osie			
12	13	0	123
13	14	123	340
14	15	340	479
15	18	479	1084

1	2	3	4
Trzy osie			
15	17	123	214
17	19	214	439
19	21	439	570
21	23	570	878
23	25	878	1365
25	26	878	1365
Cztery osie i więcej			
23	25	570	578
25	27	578	902
27	29	902	1432
29	31	1432	2124
31	32	1432	2124

Załącznik nr 2

STAWKI MINIMALNE PODATKU DLA POJAZDÓW OKREŚLONYCH W ART. 8 PKT 4 USTAWY

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa (w tonach)		Minimalna stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
2 osie			
12	18	0	33
18	25	230	416
25	31	485	796
31	40	1223	1678
3 osie			
36	40	1079	1492
40	44	1492	2207

STAWKI MINIMALNE PODATKU DLA PRZYCZEP I NACZEP OKREŚLONYCH W ART. 8 PKT 6 USTAWY

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: naczepa /przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach)		Minimalna stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1 oś			
12	18	0	22
18	25	154	277
25	28	277	486
2 osie			
23	28	182	268
28	33	531	736
33	38	736	1118
38	44	995	1472
3 osie			
36	38	586	816
38	44	816	1109

Art. 3. W ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych (Dz.U. Nr 13, poz. 60 i Nr 83, poz. 418, z 1996 r. Nr 152, poz. 719, z 1997 r. Nr 80, poz. 504, Nr 107, poz. 690, Nr 121, poz. 770 i Nr 158, poz. 1044 oraz z 1999 r. Nr 27, poz. 243, Nr 63, poz. 702 i Nr 70, poz. 778) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 po wyrazach „na cele rolnicze” skreśla się przecinek oraz wyrazy „finansowanie kontraktów eksportowych”;
- 2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 2 przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się pkt 3;
- 3) w art. 4 skreśla się ust. 3;
- 4) w art. 5 w pkt 2 na końcu skreśla się przecinek oraz pkt 3;
- 5) w art. 6:
 - a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się pkt 3,

b) skreśla się ust. 6,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dopłaty ze środków budżetu państwa do kredytów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, mogą być udzielone w wysokości nieprzekraczającej 0,4 kosztu pozyskania kredytu, powiększonego o marżę banku, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 3.”;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Dopłaty ze środków budżetu państwa do oprocentowania kredytów mogą być udzielane pod warunkiem udokumentowania wykorzystania co najmniej 80% kredytu na zakupy na cele, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1.”;

7) w art. 9 w ust. 1 w pkt 2 na końcu przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się pkt 3.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi

(Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191 i Nr 116, poz. 1216) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) proponowania nabycia niedopuszczonych do publicznego obrotu akcji spółki publicznej, jeżeli ich nabywanie będzie następować w wyniku wezwania, o którym mowa w art. 86 ust. 4 lub art. 154,”

b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) proponowania nabycia akcji lub innych papierów wartościowych, z których wynika prawo do nabycia akcji spółki z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej emitentem papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym, jeżeli propozycja ta jest skierowana do pracowników spółki od niej zależnej zgodnie z art. 4 pkt 16, z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”

c) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wydania akcji akcjonariuszom w przypadku łączenia się spółek w trybie art. 492 Kodeksu spółek handlowych, gdy połączenie dotyczy spółek innych niż określone w art. 4 pkt 9.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy są akcje, prawa do akcji, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne, jak również inne papiery wartościowe wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego.”;

3) w art. 4:

a) w pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w stosunku do których wyrażona została zgoda na ich wprowadzenie do publicznego obrotu albo złożone zostało zawiadomienie, o którym mowa w art. 63,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dopuszczeniu papierów wartościowych do publicznego obrotu — rozumie się przez to wyrażenie przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd zgody na ich wprowadzenie do publicznego obrotu albo złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 63,”

c) w pkt 16:

— lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) posiada bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty (zależne) większość głosów w organach innego podmiotu (zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub,”

— w lit. c) po wyrazach „członkami zarządu” dodaje się przecinek oraz wyraz „prokurentami”,

d) w pkt 19 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 20—23 w brzmieniu:

„20) państwie członkowskim — rozumie się przez to państwo inne niż Rzeczpospolita Polska, które jest członkiem Unii Europejskiej,

21) inwestorze kwalifikowanym — rozumie się przez to:

a) dom maklerski,

b) bank,

c) zakład ubezpieczeń,

d) fundusz inwestycyjny,

e) fundusz emerytalny,

f) instytucję finansową, której członkiem jest Rzeczpospolita Polska lub Narodowy Bank Polski, lub przynajmniej jedno z państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, zwanej dalej «OECD», lub bank centralny takiego państwa lub instytucję, z którą Rzeczpospolita Polska zawarła umowę regulującą jej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

g) podmiot, do którego jest kierowana imienna propozycja nabycia akcji lub obligacji zamiennych na akcje wyemitowanych na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki będącej ich emitentem — jeżeli w wyniku nabycia podmiot ten stanie się posiadaczem akcji reprezentujących nie mniej niż 20% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tej spółki,

h) podmiot dominujący w stosunku do emitenta lub podmiot, który posiada nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub zgromadzeniu wspólników,

i) podmiot, który w wyniku skierowanej do niego propozycji nabycia papierów wartościowych obejmie papiery wartościowe o łącznej wartości co najmniej 100 000 EURO, liczonej według ich ceny emisyjnej, przeliczanej na złote według średniego kursu walut obcych ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień podjęcia uchwały o emisji tych papierów wartościowych,

22) prawie do akcji — rozumie się przez to papier wartościowy, z którego wynika uprawnienie do otrzymania akcji nowej emisji spółki publicznej, powstające z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasające z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu o podwyższeniu kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców,

23) kwiecie depozytowym — rozumie się przez to papier wartościowy wystawiony przez instytucję finansową z siedzibą na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polskiej, państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD:

a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z akcjami dopuszczonymi do publicznego obrotu albo akcjami wyemitowanymi poza tym terytorium, albo

b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z akcjami wyemitowanymi poza tym terytorium

— na podstawie pisemnej umowy z emitentem akcji zapewniającej: możliwość zamiany tego papieru wartościowego na akcje w proporcji określonej w umowie, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych stanowiących pożytki z akcji lub ich równowartości oraz możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego wystawcy wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „banków prowadzących działalność maklerską” dodaje się wyrazy „albo zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 52”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wymóg określony w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, w zakresie transakcji dokonywanych na zagranicznym rynku regulowanym.”;

5) w art. 7 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się do papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, które zostały wyemitowane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zarejestrowania tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Oświadczenia woli składane w związku z dokonywaniem czynności w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi mogą być wyrażone za pomocą elektronicznych nośników informacji. Związane z tymi oświadczeniami dokumenty mogą być sporządzane na elektronicznych nośnikach informacji, jeżeli dokumenty te zostaną w sposób należyty sporządzone, utrwalone, zabezpieczone i przechowywane.

2. Jeżeli ustawa zastrzega dla czynności formę pisemną, uznaje się, że czynność dokonana w formie, o której mowa w ust. 1, spełnia wymagania także wtedy, gdy forma pisemna zastrzeżona została pod rygorem nieważności.

3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, warunki składania

za pomocą elektronicznych nośników informacji oświadczeń woli w związku z dokonywaniem czynności w publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz sposób sporządzania, utrwalania, zabezpieczenia i przechowywania dokumentów związanych z tymi oświadczeniami, tak aby zapewnić bezpieczeństwo obrotu oraz ochronę interesów inwestorów.”;

7) w art. 9 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „banki prowadzące rachunki papierów wartościowych” dodaje się przecinek oraz wyrazy „zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału”;

8) w art. 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do papierów wartościowych emitenta z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarejestrowanych na koncie depozytowym prowadzonym w Krajowym Depozycie dla osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej wykonującej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, będącej uczestnikiem Krajowego Depozytu zgodnie z art. 128 ust. 3, za świadectwo depozytowe uważa się również dokument o treści wskazanej w ust. 2, wystawiony przez podmiot wskazany Krajowemu Depozytowi przez tego uczestnika.”;

9) w art. 15 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisja może nadawać decyzjom administracyjnym rygor natychmiastowej wykonalności, w przypadku gdy wymaga tego interes rynku kapitałowego.

4. Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w ustawie. Należności z tytułu nakładanych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”;

10) w art. 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W sprawach o przestępstwa przeciwko publicznemu obrotowi papierami wartościowymi właściwość prokuratury okręgowej określa się zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy (Dz.U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 752 i 753, Nr 124, poz. 782 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1123 i 1125, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 553).”;

11) w art. 25 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) z zagraniczną osobą prawną, o której mowa w art. 52,”;

12) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja wydaje decyzję o skreśleniu z listy albo o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu po przeprowadzeniu rozprawy.”;

13) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga, z zastrzeżeniem art. 52a, zezwolenia Komisji wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu.”,

b) w ust. 2 skreśla się pkt 7,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Działalnością maklerską jest również pośrednictwo w nabywaniu lub zbywaniu papierów wartościowych będących w obrocie na zagranicznych rynkach regulowanych.

2b. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez dom maklerski następujących czynności:

- 1) podejmowanie czynności faktycznych i prawnych związanych z obsługą towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy inwestycyjnych, towarzystw emerytalnych i funduszy emerytalnych,
- 2) dokonywanie czynności związanych z obrotem prawami majątkowymi, o których mowa w art. 97,
- 3) dokonywanie czynności związanych z obrotem towarami giełdowymi w rozumieniu odrębnej ustawy.

2c. Prowadzenie przez dom maklerski działalności maklerskiej nie może ograniczać się wyłącznie do czynności, o których mowa w ust. 2b.”,

d) w ust. 3 wyrazy „Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, zwanej dalej «OECD»” zastępuje się wyrazem „OECD”,

e) skreśla się ust. 4—7;

14) w art. 31 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) podejmowanie czynności faktycznych i prawnych, których celem jest doprowadzenie do objęcia, nabycia lub zbycia przez zleceniodawcę papierów wartościowych niedopuszczonych do publicznego obrotu, oraz innych czynności związanych z obrotem takimi papierami.”;

15) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W umowie o świadczenie usług brokerskich dom maklerski może zobowiązać się do prowadzenia rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi rachunku papierów wartościowych, jak również do obsługi realizacji innych zobowiązań domu maklerskiego wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec domu maklerskiego z tytułu usług świadczonych przez ten dom maklerski na jego rzecz.”;

16) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Klient banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1, może w umowie, której przedmiotem jest prowadzenie rachunku papierów wartościowych, zastrzec, że rozliczenie zawartej na jego zlecenie transakcji nastąpi po dostarczeniu bankowi potwierdzenia tej transakcji.

2. Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych:

1) domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52, prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku gdy zlecenie, o którym mowa w ust. 1, składane jest bezpośrednio w jednym z tych podmiotów albo

2) zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku gdy osoba ta pośredniczy w przekazywaniu zlecenia klienta do podmiotów wymienionych w pkt 1

— prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1.

3. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, z rachunku podmiotu, o którym mowa w ust. 2, na rachunek papierów wartościowych klienta następuje po dostarczeniu bankowi przez klienta i ten podmiot zgodnych potwierdzeń tej transakcji, w terminie wskazanym w potwierdzeniu złożonym przez klienta.

4. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji.

5. W przypadku niedostarczenia zgodnych potwierdzeń transakcji, o której mowa w ust. 1, do dnia, w którym powinno nastąpić jej rozliczenie w Krajowym Depozycie, podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiada wobec podmiotu, który na rachunek klienta zawarł transakcję na rynku regulowanym, za zapłatę ceny oraz dostarczenie papierów wartościowych

do rozliczenia. W przypadku gdy klient przekazuje zlecenie bezpośrednio podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, podmiot ten odpowiada za rozliczenie zawartej transakcji.

6. Przepisy ust. 1—5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przed rozliczeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, w Krajowym Depozycie nastąpiło wygaśnięcie lub ustanie stosunku prawnego będącego podstawą świadczenia usług przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na rzecz klienta lub utrata przez ten podmiot uprawnień do prowadzenia działalności maklerskiej.
7. Przenoszenie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pomiędzy rachunkami papierów wartościowych klienta banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych i podmiotu określonego w ust. 2 uważa się za dokonywane na rynku regulowanym.
8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 9 wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 2, w dniu następującym po dniu rozliczenia tej transakcji w Krajowym Depozycie.”;

17) w art. 36 w ust. 4 wyrazy „art. 58 pkt 1 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 58”;

18) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce akcyjnej:

- 1) która jest podmiotem zależnym od osoby prawnej, której udzielono zezwolenia w państwie członkowskim na co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 52a ust. 1, lub od osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub Światowej Organizacji Handlu, zwanej dalej «WTO», lub od banku zagranicznego, lub
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec osoby prawnej, której udzielono zezwolenia w państwie członkowskim na co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 52a ust. 1, lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do

OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub

- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na osobę prawną, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim na co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 52a ust. 1, lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny

— następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

2. Przez wywieranie znacznego wpływu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się posiadanie nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub zgromadzeniu wspólników — w przypadku spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, lub uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczącej kształtowania polityki finansowej lub bieżącej działalności gospodarczej tej osoby prawnej.”;

19) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zawiera:

- 1) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez spółkę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej,
- 2) listę akcjonariuszy wraz z określeniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz procentowym określeniem posiadanych przez nich głosów na walnym zgromadzeniu,
- 3) w przypadku akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 5% głosów na walnym zgromadzeniu lub co najmniej 5% kapitału zakładowego wnioskodawcy — dane osobowe tych osób, informacje o dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej

- oraz informacje o źródłach pochodzenia środków przeznaczonych na nabycie akcji domu maklerskiego,
- 4) w przypadku akcjonariuszy będących osobami prawnymi, posiadających co najmniej 5% głosów na walnym zgromadzeniu lub co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą — informację na temat prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru oraz ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa,
 - 5) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą,
 - 6) wskazanie zakresu czynności, od wykonywania których spółka akcyjna będąca wnioskodawcą zamierza rozpocząć działalność maklerską,
 - 7) informację o wysokości kapitału własnego, ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia, oraz informację o wysokości środków własnych na prowadzenie działalności maklerskiej,
 - 8) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez pierwsze 3 lata,
 - 9) oświadczenia o niekaralności za przestępstwa określone w art. 22 ust. 1 pkt 3 osób wymienionych w pkt 1,
 - 10) informacje o planowanej organizacji przedsiębiorstwa spółki, ze wskazaniem adresów centrali i oddziałów, jeżeli jest planowane ich otwarcie, oraz o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych,
 - 11) informację o dotychczas prowadzonej przez spółkę akcyjną będącą wnioskodawcą działalności gospodarczej i przyczynach zaprzestania tej działalności,
 - 12) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% głosów na walnym zgromadzeniu lub 5% kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą obejmującą wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania oraz opisu prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Do wniosku załącza się:
 - 1) statut spółki i odpis z rejestru przedsiębiorców,
 - 2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 6,
 - 3) regulamin organizacyjny i regulamin kontroli wewnętrznej,
 - 4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz procedur zabezpieczających przed wykorzystywaniem środków pieniężnych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł,
 - 5) listę osób, o których mowa w art. 41,
 - 6) w przypadku gdy spółka akcyjna będąca wnioskodawcą w chwili składania wniosku prowadzi działalność w innej dziedzinie lub prowadziła ją przed złożeniem wniosku — ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych oraz raportem z badania.
 3. W skład zarządu domu maklerskiego, jak również w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską, w ramach której jest prowadzona ta działalność, oraz w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych, w której rachunki te są prowadzone, powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe i co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego.”;
- 20) art. 41 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 41. Dom maklerski jest obowiązany zatrudniać co najmniej:
- 1) jednego maklera — do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1—3 i 6, ust. 2a oraz ust. 2b pkt 2 i 3,
 - 2) dwóch doradców — do wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4,
 - 3) jednego doradcę — do wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 5.”;
- 21) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:
- „Art. 41a. 1. Środki własne na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 30 i 31, wynoszą nie mniej niż 2 000 000 zł, z zastrzeżeniem ust. 2—5.
2. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 5, środki własne wynoszą nie mniej niż 250 000 zł.

3. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4, środki własne wynoszą nie mniej niż 1 500 000 zł.
4. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4 i 5, środki własne wynoszą nie mniej niż 1 500 000 zł.
5. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3, lub działalności, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 5 lub pkt 8, z zastrzeżeniem ust. 8, środki własne wynoszą nie mniej niż 4 000 000 zł.
6. W przypadku domu maklerskiego przez środki własne na prowadzenie działalności maklerskiej rozumie się w pełni opłaconą część kapitału zakładowego spółki.
7. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską przez środki własne na prowadzenie działalności maklerskiej rozumie się środki na działalność maklerską wydzielone z funduszy własnych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 119, poz. 1252).
8. Przepisu ust. 5 nie stosuje się w przypadku, gdy dom maklerski, w ramach prowadzenia działalności, o której mowa w art. 31 ust. 1 pkt 8, nabywa papiery wartościowe z zamiarem ich utrzymania:
 - 1) do dnia wykupu — w przypadku dłużnych papierów wartościowych,
 - 2) w terminie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia nabycia — w przypadku pozostałych papierów wartościowych lub praw majątkowych.”;

22) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres domu maklerskiego,
- 2) wskazanie wszystkich czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b,
- 3) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.”;

23) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Komisja nie udziela zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 40,

- 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym,
- 3) osoby wymienione w art. 40 ust. 3 nie spełniają warunków określonych w art. 40 ust. 3,
- 4) opinia, o której mowa w art. 36a ust. 1 lub art. 52 ust. 7, jest negatywna,
- 5) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że dom maklerski może nie przestrzegać zasad uczciwego obrotu lub prowadzić działalność w sposób nienależycie zabezpieczający interesy klientów.”;

24) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Po uzyskaniu zezwolenia dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o rozpoczęciu działalności maklerskiej w zakresie innym niż wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 40, co najmniej na 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) zakres działalności maklerskiej, którą dom maklerski zamierza wykonywać,
- 2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1,
- 3) dane osobowe osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności, o której mowa w pkt 1, oraz osób, które będą kierować tą działalnością, oraz informacje o ich kwalifikacjach i dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej,
- 4) regulaminy, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3 i 4, dostosowane do zakresu działalności, o której mowa w pkt 1,
- 5) dokumenty potwierdzające zatrudnienie maklerów lub doradców w liczbie wymaganej do prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1,
- 6) odpis z rejestru przedsiębiorców potwierdzający wymaganą wysokość środków własnych lub decyzję właściwego organu banku o wydzieleniu środków na działalność maklerską — w przypadku gdy prowadzenie działalności, o której mowa w pkt 1, powodowałoby konieczność zwiększenia dotychczasowej wysokości środków własnych na prowadzenie działalności maklerskiej, oraz wskazanie źródeł pochodzenia tych środków,
- 7) oświadczenia o niekaralności za przestępstwa, o których mowa

w art. 22 ust. 1 pkt 3, osób wymienionych w pkt 3,

- 8) informacje o planowanej, w związku z rozszerzeniem zakresu działalności, organizacji przedsiębiorstwa spółki, w szczególności o przeznaczonych na ten cel urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych.”;

25) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby domu maklerskiego i do jego lokalu, jak również do lokalu oddziału lub przedstawicielstwa, o których mowa w art. 52, oraz wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W stosunku do oddziałów i przedstawicielstw, o których mowa w art. 52, uprawnienia określone w ust. 1—3 służą również przedstawicielom organów nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym w państwie członkowskim, w którym zagraniczna osoba prawna uzyskała zezwolenie.

5. Na pisemne żądanie organów nadzoru, o których mowa w ust. 4, uprawnienia określone w ust. 1—3 w stosunku do oddziału lub przedstawicielstwa zagranicznej osoby prawnej wykonuje Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel.”;

26) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu, narusza interesy zleceniodawcy, przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadził działalności objętej zezwoleniem lub też otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) cofnąć zezwolenie albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, albo
- 2) nałożyć na dom maklerski karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo
- 3) zastosować jedną z sankcji określonych w pkt 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1c w brzmieniu:

„1a. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej przez dom maklerski również w przypadku, gdy jego akcjonariusz nie zastosuje się do decyzji Komisji, o których mowa w art. 50a.

1b. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwole-

nia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

1c. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, Komisja może, z chwilą wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości lub w części, działalności maklerskiej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwała Komisji będąca podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. Komisja może nakazać jej ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt domu maklerskiego.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio w przypadku naruszenia zasad uczciwego obrotu, interesów zleceniodawców lub przepisów prawa przez oddział domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską w państwie członkowskim.”;

27) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie wygasa:

- 1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie określonym w zezwoleniu, o którym mowa w art. 42, albo
- 2) z chwilą otwarcia likwidacji lub z chwilą ogłoszenia upadłości domu maklerskiego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia Komisja może nakazać przeniesienie papierów wartościowych i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych i rachunków pieniężnych do innego domu maklerskiego albo banku prowadzącego działalność maklerską, który uprzednio wyraził na to zgodę. W innych przypadkach do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności maklerskiej stosuje się art. 476 § 3 Kodeksu spółek handlowych. Właściwy sąd niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczonym przechowawcy.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność maklerską w państwie członkowskim, Komisja zawiadamia niezwłocznie właściwy organ nadzoru w tym państwie o wygaśnięciu lub cofnięciu zezwolenia na prowadzenie takiej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

28) w art. 48:

- a) w zdaniu wstępnym po wyrazie „obowiązany” dodaje się wyraz „niezwłocznie”,
- b) w pkt 1 po wyrazach „z zastrzeżeniem pkt 2,” dodaje się wyrazy „oraz o zmianach danych zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 43a,”;

29) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazane jest:

- 1) posiadanie akcji więcej niż jednego domu maklerskiego lub
- 2) posiadanie przez dom maklerski akcji innego domu maklerskiego
— chyba że zakres działalności maklerskiej wykonywanej przez każdy z tych domów maklerskich pozostaje odmienny.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) nabycie lub objęcie dopuszczonych do publicznego obrotu akcji domu maklerskiego przez inny dom maklerski w ramach działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3.”;

30) w art. 50 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje jest bank zagraniczny lub zagraniczna osoba prawna posiadająca zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim, Komisja udziela zgody po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru, który udzielił zezwolenia.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje jest podmiot dominujący w stosunku do zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający na nią znaczny wpływ, w rozumieniu art. 36a ust. 2.”;

31) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Jeżeli wpływ wywierany przez akcjonariusza lub akcjonariuszy domu maklerskiego posiadających akcje reprezentujące co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu może powodować, że ten dom maklerski prowadzić będzie działalność maklerską w sposób nienależyty, Komisja może zakazać wykonywania prawa głosu przez tego akcjonariusza lub akcjonariuszy na okres nie dłuższy niż 2 lata. W takim przypadku wykonywanie prawa głosu z akcji jest bezskuteczne.

2. Jeżeli po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, przyczyny będące podstawą decyzji zakazującej wykonywania prawa głosu nie ustały, Komisja może nakazać akcjonariuszowi lub akcjonariuszom, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w decyzji, zbycie całości lub części akcji.”;

32) w art. 51 skreśla się ust. 3;

33) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca na terytorium państwa członkowskiego działalność maklerską może prowadzić taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub, bez konieczności otwierania oddziału, przy wykorzystaniu środka porozumiewania się na odległość, ze swej siedziby lub oddziału.

2. Zagraniczna osoba prawna prowadząca na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO działalność maklerską może prowadzić taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

3. Za oddział zagranicznej osoby prawnej uważa się wyodrębnioną w strukturach tej osoby jednostkę organizacyjną zagranicznej osoby prawnej, nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zagraniczna osoba prawna prowadząca na terytorium państwa członkowskiego, państwa należącego do OECD lub WTO działalność maklerską może na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej otworzyć przedstawicielstwo.

5. Za przedstawicielstwo zagranicznej osoby prawnej uważa się wyodrębnioną w strukturach tej osoby jednostkę organizacyjną zagranicznej osoby prawnej, nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność wyłącznie w zakresie reklamy i promocji zagranicznej osoby prawnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. O otwarciu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczna osoba prawna niezwłocznie informuje Komisję.

7. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zagranicznej osobie prawnej następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie siedziby tej osoby prawnej. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jej zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

8. Do zagranicznej osoby prawnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału stosuje się odpowiednio art. 30—34, art. 38—48, art. 51, art. 59b ust. 1, 2 i 4 oraz art. 60, z zastrzeżeniem art. 52a.”;

34) po art. 52 dodaje się art. 52a—52c w brzmieniu:

„Art. 52a. 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca na terytorium państwa członkowskiego działalność maklerską może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 30, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności polegające na:

- 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu,
 - 2) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia tytułów uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania,
 - 3) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia dłużnych papierów wartościowych o terminie realizacji praw z tych papierów krótszym niż rok,
 - 4) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia i zawieraniu transakcji w zakresie praw pochodnych lub innych instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, których charakter prawny odpowiada konstrukcji praw pochodnych,
 - 5) zawieraniu na własny rachunek transakcji, których przedmiotem są papiery wartościowe lub prawa wymienione w pkt 1—4,
 - 6) zarządzaniu portfelami, w których skład wchodzi papiery wartościowe lub przynajmniej jedno z praw, o których mowa w pkt 1—4,
 - 7) doradztwie w zakresie obrotu papierami wartościowymi,
 - 8) nabywaniu i zbywaniu papierów wartościowych na własny rachunek w celu wykonania umów o subemisję inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są prawa, o których mowa w pkt 2—4, inne niż papiery wartościowe
- pod warunkiem że dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej osobie prawnej przez organ nadzoru w państwie jej siedziby lub wykonywanie jej jest uwarunkowane posiadaniem takiego zezwolenia oraz że osoba ta wykonuje tę czynność w tym państwie.
2. Warunkiem prowadzenia przez zagraniczną osobę prawną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest:
 - 1) poinformowanie Komisji o zamiarze rozpoczęcia działalności, nie później

niż na 3 miesiące przed dniem jej rozpoczęcia,

- 2) wypełnienie organizacyjnych i technicznych warunków prowadzenia tego rodzaju działalności, określonych w przepisach prawa polskiego,
- 3) wypełnienie finansowych warunków prowadzenia tego rodzaju działalności, określonych w przepisach prawa państwa siedziby tej osoby.

Art. 52b. Zagraniczna osoba prawna prowadząca na terytorium państwa członkowskiego działalność maklerską, poza wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 52a ust. 1, może bez konieczności uzyskania zezwolenia wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie czynności, o których mowa w art. 31.

Art. 52c. 1. Zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 52a ust. 1, prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił zezwolenia na co najmniej jedną z czynności wymienionych w tym przepisie.

2. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna osoba prawna, o której mowa w ust. 1, narusza przepisy prawa, interesy zleceniodawców lub zasady uczciwego obrotu obowiązujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, w drodze decyzji, nakazuje zaprzestanie tych naruszeń, wyznaczając termin ich usunięcia.
3. Komisja informuje organ nadzoru wymieniony w ust. 1 o stwierdzeniu naruszeń, o których mowa w ust. 2, oraz o uchybieniu terminowi do ich usunięcia.
4. W przypadku gdy zagraniczna osoba prawna, o której mowa w ust. 1, nie zaprzestała naruszeń lub nie usunęła ich w wyznaczonym terminie, po upływie miesiąca od poinformowania organu nadzoru zgodnie z ust. 3 Komisja może, informując o tym ten organ:
 - 1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
 - 2) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo
 - 4) zastosować jedną z sankcji określonych w pkt 1 i 2 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 3.
5. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

6. W przypadku zakazania zagranicznej osobie prawnej prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

7. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może — z pominięciem trybów określonych w ust. 2—5 — zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości albo w części, działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną osobę prawną, informując o tym jednocześnie właściwy organ nadzoru w państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia zagranicznej osobie prawnej.”;

35) w art. 54:

a) w ust. 1:

— w zdaniu wstępnym po wyrazach „wniosek o udzielenie zezwolenia” dodaje się przecinek i wyrazy „o którym mowa w art. 53 ust. 1,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie czynności, od wykonywania których bank zamierza rozpocząć działalność maklerską,”

b) w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz procedury zabezpieczające przed wykorzystywaniem środków pieniężnych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł,”

c) skreśla się ust. 4;

36) w art. 54 w ust. 1 w pkt 3, w art. 57 w ust. 4 w pkt 2, w art. 77 w ust. 2, w art. 86 w ust. 2, w art. 134 w ust. 1 w pkt 1 oraz w art. 147 w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „kapitał akcyjny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „kapitał zakładowy”;

37) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank zawiera:

- 1) firmę (nazwę) i siedzibę banku,
- 2) wskazanie wszystkich czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b,
- 3) nazwę jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską,
- 4) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.”;

38) w art. 57:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „obejmujące prowadzenie rachunków papierów wartościowych”,

b) w ust. 4 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) oświadczenia o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem.”,

c) skreśla się ust. 6;

39) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. Kapitał założycielski banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1, nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 41a ust. 7.”;

40) art. 58 i art. 59 otrzymują brzmienie:

„Art. 58. Zezwolenie na prowadzenie rachunków papierów wartościowych przez bank zawiera firmę (nazwę) i siedzibę banku oraz termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 59. W zakresie nieuregulowanym w art. 57 do banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału, z wyłączeniem art. 30, art. 32—40, art. 41a—42, art. 50, art. 52—52c i art. 54—56.”;

41) po art. 59 dodaje się art. 59a i art. 59b w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. Dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską oraz bank prowadzący rachunki papierów wartościowych są obowiązane posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za centralę domu maklerskiego uważa się jednostkę organizacyjną domu maklerskiego, w której wykonują w sposób stały działalność członkowie zarządu domu maklerskiego.

3. Za centralę banku prowadzącego działalność maklerską uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której jest prowadzona ta działalność i w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością maklerską.

4. Za centralę banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych.

Art. 59b. 1. Dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską oraz bank prowadzący rachunki papierów wartościowych są obowiązane zawiadomić Komisję o zamiarze utworzenia oddziału lub prowadzenia działalności

w innej formie na terytorium państwa członkowskiego, nie później niż na 3 miesiące przed przewidywaną datą rozpoczęcia działalności.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie państwa członkowskiego, na terytorium którego planuje się utworzenie oddziału lub będzie prowadzona działalność w innej formie,
- 2) przewidywany zakres działalności oraz strukturę organizacyjną,
- 3) adres, pod którym będzie prowadzona działalność,
- 4) dane osobowe osób kierujących działalnością.

3. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2, w terminie miesiąca od ich otrzymania, właściwemu organowi nadzoru państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, wraz z informacjami o warunkach jej prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Komisji oraz właściwemu organowi nadzoru państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność, w terminie tygodnia od powzięcia wiadomości o tych zmianach.

5. Komisja może w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia zawiadomienia zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności w innej formie poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiotu, o którym mowa w ust. 1.”;

42) w art. 60:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wielkość środków własnych domu maklerskiego w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności oraz maksymalną wysokość kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do środków własnych,”

— w pkt 4 wyrazy „oraz banków prowadzących rachunki papierów wartościowych” zastępuje się wyrazami „, banków prowadzących rachunki papierów wartościowych oraz zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”,

— w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:

„6) warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności maklerskiej przez dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską i zagraniczną osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych przez bank prowadzący rachunki papierów wartościowych, przy uwzględnieniu zasad bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności.”,

b) w ust. 2 skreśla się pkt 1,

c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wysokość środków własnych przeznaczonych na prowadzenie przez bank działalności maklerskiej w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności,”

d) w ust. 5 po wyrazach „banków prowadzących rachunki papierów wartościowych” dodaje się przecinek oraz wyrazy „podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2,”;

43) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. Nie wymaga zgody Komisji wprowadzenie do publicznego obrotu papierów wartościowych, w przypadku gdy:

1) ich emitentem jest spółka, której akcje są notowane na urzędowym rynku giełdowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, jeżeli:

a) spółka ta podlega nieprzerwanie przez okres co najmniej 18 miesięcy obowiązkowi informacyjnym, określonym w art. 81 ust. 1 pkt 3 lub

b) propozycja ich nabycia w obrocie pierwotnym jest kierowana wyłącznie do inwestorów kwalifikowanych, albo

2) zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym wskazanym Komisji Europejskiej przez państwo członkowskie jako rynek urzędowy, jeżeli:

a) są notowane na tym rynku i zawiadomienie złożone zostanie nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia tego dopuszczenia lub

b) proponowanie ich nabycia nastąpi zgodnie z prospektem będącym podstawą tego dopuszczenia, albo

3) obrót wtórny tymi papierami odbywać się będzie wyłącznie na rynku nieurzędowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2

— pod warunkiem że emitent złoży do Komisji zawiadomienie najpóźniej na 30 dni przed rozpoczęciem subskrypcji,

sprzedaży lub obrotu tymi papierami wartościowymi.

2. Złożenie zawiadomienia wywołuje takie same skutki, jak wyrażenie przez Komisję zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu.
3. Komisja może, najpóźniej na 16 dni przed rozpoczęciem subskrypcji, sprzedaży lub obrotu, zgłosić sprzeciw wobec wprowadzenia papierów wartościowych do publicznego obrotu zgodnie z ust. 1 i 2, jeżeli zawiadomienie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 73.
4. Zgłoszenie sprzeciwu powoduje uchylenie skutków zawiadomienia. W takim przypadku wprowadzenie tych papierów wartościowych do publicznego obrotu wymaga zgody Komisji.
5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, o złożonym zawiadomieniu i o zgłoszonym sprzeciwie Komisja niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru w państwie członkowskim.”;

44) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu zgodnie z art. 63 ust. 1 i 2 nie może być dokonane przed upływem roku od doręczenia emitentowi decyzji stwierdzającej niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, i nakładającej karę pieniężną w wysokości wyższej niż 200 000 zł, lub decyzji wydanej przez organ nadzoru w państwie członkowskim, stwierdzającej niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków wynikających z dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu określonych w przepisach prawa obowiązujących w tym państwie.”;

45) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. Dopuszczenie akcji do publicznego obrotu jest równoznaczne z dopuszczeniem do publicznego obrotu praw do tych akcji.”;

46) w art. 67:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Papiery wartościowe wydane w formie dokumentu mogą być dopuszczone do publicznego obrotu, jeżeli zostały uprzednio złożone do depozytu w domu maklerskim, banku prowadzącym działalność maklerską, banku prowadzącym rachunki papierów wartościowych, w oddziale zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52, lub w Krajowym Depozycie. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymóg określony w ust. 1 uznaje się za spełniony przez zarejestrowanie tych papierów wartościowych przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

4. Dokumenty, w formie których wydane zostały papiery wartościowe zarejestrowane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, tracą moc prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.”;

47) w art. 68:

a) w ust. 2:

— w pkt 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4,”

— w pkt 3 skreśla się przecinek oraz wyrazy „a w przypadku spółki akcyjnej — uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy”,

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu — zaświadczenie o ich złożeniu do depozytu, o którym mowa w art. 67 ust. 1, albo ich zarejestrowaniu przez podmiot, o którym mowa w art. 67 ust. 3,”

b) skreśla się ust. 4;

48) w art. 70 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotem rejestracji może być ta część dopuszczonych do publicznego obrotu papierów wartościowych, która znajduje się w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Rejestracja, o której mowa w ust. 2, następuje najpóźniej przed rozliczeniem transakcji w Krajowym Depozycie.”;

49) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim powinien odpowiadać prospekt emisyjny oraz skrót prospektu. Zakres informacji ujawnianych w prospekcie emisyjnym oraz w jego skrócie powinien uwzględniać rodzaj oferty i jej adresata, sposób wprowadzenia papierów wartościowych do publicznego obrotu oraz wymogi obowiązujące na rynku regulowanym, na którym będą notowane te papiery. Prospekt powinien zawierać wszelkie informacje istotne dla oceny sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta, w tym zakres i sposób sporządzania ujawnia-

nych danych finansowych, oraz perspektyw rozwoju emitenta, a także informacje dotyczące przeprowadzenia subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych; skrót prospektu powinien zawierać zwięzłe informacje o emitencie i papierach wartościowych.”;

50) w art. 72:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,

b) dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zwolnić emitenta, na jego wniosek, z obowiązku zamieszczenia w prospekcie informacji, których ujawnienie naruszyłoby jego interes gospodarczy lub interes osób wchodzących w skład organów zarządzających lub kontrolujących emitenta, o ile nie spowoduje to wprowadzenia w błąd inwestorów odnośnie do faktów i okoliczności mogących mieć wpływ na podejmowane przez nich decyzje inwestycyjne.

3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, ma dotyczyć papierów wartościowych emitowanych przez podmiot z siedzibą w państwie członkowskim, niedopuszczonych do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim, Komisja podejmuje decyzję po uzyskaniu pisemnej opinii organu nadzoru, który dopuścił inne papiery wartościowe tego emitenta do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim.

4. Komisja może odmówić zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy:

1) dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 2 pkt 1—3, nie odpowiadają pod względem treści wymogom określonym w przepisach prawa lub

2) z opinii, o której mowa w ust. 3, wynika, że emitent nie wypełnia obowiązków wynikających z dopuszczenia innych papierów wartościowych do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim, określonych w przepisach prawa w tym państwie.”;

51) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Zawiadomienie składane w przypadkach, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 i 3, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2.

2. Zawiadomienie składane w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2, zawiera:

1) informacje i dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2—5,

2) wskazanie organu nadzoru w państwie członkowskim, który wydał decyzję o dopuszczeniu papierów wartościowych emitenta do obrotu na regulowanym rynku urzędowym,

3) datę dopuszczenia papierów wartościowych objętych zawiadomieniem do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim,

4) zaświadczenie wydane przez organ nadzoru, o którym mowa w pkt 2, stwierdzające, że w stosunku do emitenta nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 63a,

5) prospekt oraz jego skrót, będące podstawą dopuszczenia, oraz oferty papierów wartościowych w państwie członkowskim, sporządzone i zaktualizowane zgodnie z przepisami tego państwa wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski, uzupełnione o informacje dotyczące czynników powodujących wysokie ryzyko dla nabywców papierów wartościowych objętych zawiadomieniem oraz warunków i trybu nabywania papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zasad opodatkowania obrotu i dochodów z tych papierów.

3. W przypadku zawiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 i 3, udostępniony prospekt może nie zawierać informacji, których ujawnienie naruszyłoby interes gospodarczy emitenta lub interes osób wchodzących w skład organów zarządzających lub kontrolujących emitenta, jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę.”;

52) w art. 76 w ust. 1:

a) w zdaniu pierwszym wyrazy „na 2 dni przed dniem rozpoczęcia” zastępuje się wyrazami „przed rozpoczęciem”,

b) w zdaniu trzecim po wyrazach „obowiązany jest” dodaje się wyrazy „przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży”;

53) w art. 77 w ust. 1:

a) w zdaniu pierwszym wyrazy „na 2 dni przed dniem rozpoczęcia” zastępuje się wyrazami „przed rozpoczęciem”,

b) w zdaniu trzecim po wyrazach „ma obowiązek” dodaje się wyrazy „przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży”;

54) w art. 77 w ust. 2 oraz w art. 134 w ust. 1 w pkt 1 i w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „rejestr handlowy” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „rejestr przedsiębiorców”;

55) w art. 78 po wyrazie „Zawarcie” dodaje się wyrazy „przez emitenta”;

56) w art. 79 w ust. 1 po wyrazach „jest obowiązany” dodaje się wyrazy „udostępnić prospekt do publicznej wiadomości oraz”;

57) art. 80 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 80. 1. Prospekt i jego skrót mogą nie zawierać ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży, pod warunkiem przekazania informacji o cenie w trybie określonym w art. 81 ust. 1 nie później niż przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży.
2. Za cenę emisyjną lub cenę sprzedaży uważa się także cenę minimalną ustaloną na potrzeby przetargu lub przedział cenowy. W takim przypadku emitent lub wprowadzający po przeprowadzeniu subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych jest obowiązany do podania ceny ostatecznej w trybie określonym w art. 81 ust. 1.
3. Cena emisyjna lub cena sprzedaży nie może ulec zmianie, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Cena emisyjna lub cena sprzedaży zamieszczona w prospekcie może ulec zmianie przed planowanym rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży. Jeżeli zmiana ceny nastąpi w okresie 2 dni przed planowanym rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży, emitent lub wprowadzający ma obowiązek przesunąć termin rozpoczęcia subskrypcji lub sprzedaży o co najmniej 2 dni.”;

58) w art. 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia udostępnienia prospektu do publicznej wiadomości emitent jest obowiązany do równoczesnego przekazywania Komisji, spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, na których są notowane papiery wartościowe emitenta:

- 1) każdej informacji powodującej zmianę treści prospektu — w okresie jego ważności,
- 2) informacji o wszelkich zdarzeniach, które mogłyby w sposób znaczący wpłynąć na cenę lub wartość papieru wartościowego,
- 3) informacji bieżących i okresowych

— a po upływie 20 minut od chwili przekazania informacji tym podmiotom — także przekazania jej do publicznej wiadomości.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Sposób przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 1, określa Komisja, wskazując w drodze uchwały podmiot, który upowszechnia przekazane informacje, zwany dalej «agencją informacyjną».”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, emitent jest obowiązany podać niezwłocznie po zajściu zdarzenia lub powzięciu o nim wiadomości, nie później jednak niż w terminie 24 godzin.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zmiana informacji zawartych w prospekcie dotycząca zasad subskrypcji lub sprzedaży

papierów wartościowych objętych prospektem wymaga uzyskania zgody Komisji.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, rodzaj, formę i zakres informacji bieżących i okresowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oraz terminy ich przekazywania przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do:

- 1) obrotu na rządowym rynku giełdowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1,
- 2) publicznego obrotu, które nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

Rozporządzenie powinno określać zakres informacji oraz częstotliwość ich przekazywania, z uwzględnieniem rodzaju rynku, na którym papiery wartościowe są lub będą notowane, w sposób umożliwiający inwestorom ocenę sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta.”;

59) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. Rodzaj, formę i zakres informacji bieżących i okresowych, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, oraz terminy ich przekazywania przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych wyłącznie do obrotu na regulowanym rynku nieurzędowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2, określają, odpowiednio dla rodzaju rynku, regulaminy, o których mowa w art. 105 i art. 115 ust. 2. Regulaminy powinny określać zakres informacji oraz częstotliwość ich przekazywania, tak aby umożliwić inwestorom ocenę sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta.”;

60) w art. 83 w ust. 1 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „ust. 2”;

61) w art. 85:

a) w ust. 1:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „art. 75 i art. 82 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 63, art. 73, art. 75, art. 82, art. 83 i art. 148”,

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z publicznego obrotu albo”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z publicznego obrotu, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w pkt 2.”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „ust. 2”;

62) w art. 86:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja, na wniosek emitenta, wydaje decyzję o wycofaniu jego akcji z publicznego obrotu, jeżeli zostały spełnione warunki określone w ust. 2—4.”,

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 „5. Ponowne złożenie wniosku o wyrażenie zgody na dopuszczenie akcji do publicznego obrotu może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może skrócić ten termin.”
- c) w ust. 6 wyrazy „Uchylenie decyzji o wyrażeniu zgody na wprowadzenie do” zastępuje się wyrazami „Wydanie decyzji o wycofaniu z”;
- 63) w art. 89:
 a) w ust. 1 w pkt 1:
 — skreśla się lit. f) i lit. g),
 — dodaje się lit. h) i lit. i) w brzmieniu:
 „h) wnoszonych do spółki jako wkład niepieniężny,
 i) w wykonaniu umowy, o której mowa w art. 96,”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 „1a. Przenoszenie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu:
 1) w trybie i na warunkach określonych w przepisach, wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 3, oraz
 2) w ramach systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji, na zasadach określonych przez Krajowy Depozyt w regulaminie, o którym mowa w art. 127,
 — odbywa się poza rynkiem regulowanym. Do przenoszenia papierów wartościowych w tym trybie nie stosuje się przepisów art. 720—724 Kodeksu cywilnego.”
- c) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
 „Wyjątki określone w ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz w pkt 3 nie wyłączają obowiązku ogłoszenia wezwania w przypadku, o którym mowa w art. 151.”;
- 64) art. 90 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 90. 1. Rynek regulowany obejmuje:
 1) urzędowe rynki giełdowe, tworzone przez giełdy, zgodnie z przepisami oddziału 2,
 2) rynki nieurzędowe:
 a) giełdowe, tworzone przez giełdy, zgodnie z przepisami oddziału 2,
 b) pozagiełdowe, tworzone zgodnie z przepisami oddziału 3.
2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać rynki urzędowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tych rynkach. Rozporządzenie powinno określać zasady upowszechniania informacji o transakcjach i obrotach na tych rynkach oraz minimalne wymogi, jakie spełniać muszą emitenci papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na urzędowym rynku giełdowym.
3. Spółka prowadząca giełdę może organizować rynek nieurzędowy, na którym jest dokonywany obrót papierami wartościowymi emitentów, pod warunkiem że obrót ten dokonuje się w ramach odrębnie zorganizowanego rynku.
4. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, rynki urzędowe, jeżeli spełniają wymogi określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2.
5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, Komisja przekazuje Komisji Europejskiej.”;
- 65) w art. 95:
 a) w ust. 1 po wyrazach „papiery wartościowe jednego rodzaju danego emitenta” skreśla się wyrazy „z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”,
 b) w ust. 2 na końcu dodaje się wyrazy „albo w przypadku, gdy emitent ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 66) art. 96 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 96. 1. Emitent akcji dopuszczonych do publicznego obrotu może zawrzeć umowę, na mocy której, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystawiane będą kwity depozytowe w związku z wyemitowanymi przez niego akcjami.
 2. Emitent akcji z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może zawrzeć umowę, na mocy której, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza jej terytorium wystawiane będą kwity depozytowe w związku z wyemitowanymi przez niego akcjami.”;
- 67) w art. 98 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Kapitał zakładowy spółki prowadzącej giełdę wynosi co najmniej 40 000 000 zł.”;
- 68) w art. 99:
 a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać wyłącznie domy maklerskie, Skarb Państwa, banki, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu i notowanych na tej giełdzie. Za zgodą Komisji akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne podlegające nadzorowi Komisji lub właściwego organu nadzoru w państwie należącem do OECD lub w państwie członkowskim.”
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną.”;

69) w art. 100:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Akcjonariusz spółki prowadzącej giełdę, z wyjątkiem Skarbu Państwa, jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek akcjonariusza, zezwolić na wykonywanie przez akcjonariusza większej liczby głosów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Akcjonariusze spółki prowadzącej giełdę niebędący domami maklerskimi lub bankami są uprawnieni łącznie do wykonywania nie więcej niż 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. Ograniczenie to nie dotyczy Skarbu Państwa oraz akcjonariusza, który otrzymał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na wykonywanie co najmniej 20% głosów na walnym zgromadzeniu.”,

b) skreśla się ust. 5;

70) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. Prezes Rady Ministrów odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie giełdy, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem może prowadzić działalność w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników publicznego obrotu papierami wartościowymi.”;

71) w art. 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada giełdy, na wniosek zarządu, uchwała regulaminy giełdy obowiązujące na urzędowym i nieurzędowym rynku giełdowym, a także zmiany tych regulaminów.”,

b) w ust. 2:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „Regulamin giełdy określa” zastępuje się wyrazami „Regulaminy giełdy określają”,

— w pkt 13 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 14 w brzmieniu:

„14) obowiązki informacyjne emitentów, których papiery wartościowe znajdują się w obrocie na nieurzędowym rynku giełdowym.”;

72) w art. 106 w ust. 1 dwukrotnie użyty wyraz „regulaminie” zastępuje się wyrazem „regulaminach”;

73) w art. 109:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być również zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję zawieraną na rynku giełdowym dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 1a jest nieważna.”;

74) w art. 111 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kapitał zakładowy spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy wynosi co najmniej 7 500 000 zł.”;

75) w art. 112:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą nabywać wyłącznie domy maklerskie, banki, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu. Za zgodą Komisji akcje spółki mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest spółką publiczną.”;

76) w art. 114 w ust. 3 wyrazy „nie daje rękojmi prowadzenia działalności w sposób należyty” zastępuje się wyrazami „prowadzić będzie działalność w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników publicznego obrotu papierami wartościowymi”;

77) w art. 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym mogą być wyłącznie domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską lub zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52, będące akcjonariuszami spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, z zastrzeżeniem art. 137 ust. 3. Stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym mogą być również, na warunkach określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 115 ust. 2, inne podmioty, jeżeli są uczestnikami Krajowego Depozytu oraz nabywają papiery wartościowe we własnym imieniu i na własny rachunek.”;

78) rozdział 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Obowiązkowy system rekompensat

Art. 118. 1. Krajowy Depozyt tworzy obowiązkowy system rekompensat w celu gromadzenia środków na wypłaty rekompensat inwestorom, zwany dalej «systemem rekompensat».

2. Celem systemu rekompensat jest zapewnienie inwestorom wypłat, do wysokości określonej ustawą, środków pieniężnych zgromadzonych przez nich w domach maklerskich, w tym w ich oddziałach poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz zrekompensowanie wartości utraczonych papierów wartościowych i praw majątkowych przysługujących inwestorom z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czyn-

ności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b oraz w art. 31 ust. 1 pkt 11, w przypadku ogłoszenia upadłości domu maklerskiego lub prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania.

3. W przypadku banków w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 41a ust. 7, prowadzących rachunki papierów wartościowych zgodnie z art. 57 system rekompensat obejmuje wyłącznie papiery wartościowe zapisane na tych rachunkach.
4. Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat oraz opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat są pokrywane z aktywów tego systemu.

Art. 119. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:

- 1) za dom maklerski uważa się dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską albo bank prowadzący rachunki papierów wartościowych,
- 2) za inwestora uważa się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej będącą stroną umowy zawartej z domem maklerskim, której przedmiotem jest świadczenie jednej z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b lub w art. 31 ust. 1 pkt 11, z wyłączeniem:
 - a) Skarbu Państwa,
 - b) banków,
 - c) domów maklerskich oraz zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 52,
 - d) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216),
 - e) osób posiadających 5% lub więcej kapitału zakładowego domu maklerskiego, a także osób, które w stosunku do domu maklerskiego są podmiotami dominującymi lub zależnymi,

- f) członków zarządu, rady nadzorczej domu maklerskiego oraz osób pełniących w domu maklerskim funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów domu maklerskiego oraz oddziałów, o których mowa w art. 52, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu ogłoszenia upadłości lub oddalenia wniosku o upadłość ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,
- g) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 933, z 1999 r. Nr 72, poz. 801 oraz z 2000 r. Nr 103, poz. 1099 i Nr 114, poz. 1192),
- h) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U. Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 702),
- i) gmin, związków gmin, powiatów, związków powiatów i województw,
- j) państw i ich jednostek terytorialnych posiadających osobowość prawną,
- k) osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych domu maklerskiego, osób zajmujących stanowisko głównego księgowego w domu maklerskim oraz osób odpowiedzialnych za sporządzanie i prowadzenie dokumentacji księgowej domu maklerskiego oraz oddziału, o którym mowa w art. 52,
- l) członków zarządu i rady nadzorczej, osób posiadających 5% lub więcej kapitału zakładowego oraz osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego,
- f) krewnych i powinowatych do drugiego stopnia osób, o których mowa w lit. e), f), k) i l),
- m) podmiotów, w stosunku do których podmiotem dominującym jest ten sam podmiot, który jest podmiotem dominującym w stosunku do domu maklerskiego,

n) inwestorów, którzy wskutek niewywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec domu maklerskiego przyczynili się do jego upadłości,

3) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych, o których mowa w art. 34 ust. 2, oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego.

Art. 120. 1. Uczestnictwo domów maklerskich w systemie rekompensat jest obowiązkowe.

2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do oddziałów zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 52, o ile nie są uczestnikami systemu rekompensat obowiązującego w państwie ich siedziby lub system rekompensat w państwie siedziby nie zapewnia odszkodowań w wysokości określonej w ustawie.

3. Dom maklerski jest zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat z chwilą:

1) zaprzestania działalności, oznaczoną w decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub

2) wygaśnięcia zezwolenia w przypadku, o którym mowa w art. 46.

Art. 121. 1. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 4, wnoszą do systemu rekompensat obowiązkowe roczne wpłaty, zwane dalej «rocznymi wpłatami», w wysokości sumy iloczynów:

1) stawki nie wyższej niż 0,4% oraz średniego stanu środków pieniężnych,

2) stawki nie wyższej niż 0,01% średniej wartości papierów wartościowych i praw majątkowych klientów domu maklerskiego z ostatnich 12 miesięcy.

2. Przez średni stan środków pieniężnych klientów rozumie się stosunek sumy stanu środków pieniężnych klientów domu maklerskiego na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do ilości dni roboczych przypadających w tym okresie.

3. Przez średnią wartość papierów wartościowych i praw majątkowych klientów rozumie się stosunek sumy wartości papierów wartościowych i praw majątkowych klientów domu maklerskiego na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do ilości dni roboczych przypadających w tym okresie.

4. Banki prowadzące rachunki papierów wartościowych wnoszą do systemu rekompensat roczne wpłaty w wysokości ustalonej jako iloczyn stawki nie wyższej niż 0,01 % oraz średniej wartości papierów wartościowych klientów zapisanych na rachunkach papierów wartościowych, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 5.

5. Przez wartość papierów wartościowych i praw majątkowych klientów rozumie się cenę bieżącą ustaloną zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach określających szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich.

6. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1 i 4, na kolejny rok określa i przekazuje domom maklerskim Krajowy Depozyt, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym wpłata ma być wniesiona.

7. Domy maklerskie wnoszą roczne wpłaty w czterech równych ratach płatnych do ostatniego dnia miesiąca kończącego każdy kwartał kalendarzowy, z tym że raty płatne w trzecim i czwartym kwartale w wysokości określonej w ust. 1 i 4 są dokonywane według średniego stanu tych środków w pierwszym półroczu roku obrotowego, w którym wpłaty są wnoszone, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.

8. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat, kwoty należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet wpłat rocznych za dany rok płatne są w terminie 7 dni od ogłoszenia przez Krajowy Depozyt, w piśmie o zasięgu ogólnokrajowym, wezwania do ich wniesienia przez domy maklerskie.

9. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat i należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet wpłat rocznych za dany rok, kwota wpłat rocznych może zostać podwyższona przez zastosowanie stawki nie wyższej jednak niż 1,8%.

10. Podwyższenia, o którym mowa w ust. 9, dokonuje Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, na wniosek Krajowego Depozytu po zasięgnięciu opinii Komisji. Kwoty wynikające z rozporządzenia płatne są w terminie określonym w rozporządzeniu.

11. W przypadku opóźnienia w dokonaniu wpłaty którejkolwiek z rat, o których mowa w ust. 7 i 8, lub kwoty określonej w ust. 10, Krajowemu Depozytowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.
 12. Środki wniesione przez domy maklerskie tytułem rocznych wpłat i odsetki, o których mowa w ust. 11, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, stanowią współwłasność łączną uczestników systemu i nie podlegają egzekucji prowadzonej z majątku uczestnika systemu.
 13. W związku z uczestnictwem w systemie rekompensat domy maklerskie tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do systemu.
- Art. 122. 1. System rekompensat zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 118 ust. 2, według stanu w dniu ogłoszenia upadłości domu maklerskiego albo uprawnocnienia się postanowienia sądu oddalającego wniosek o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania, do wysokości:
- 1) równowartości w złotych 1 000 EURO — w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat — od dnia 1 stycznia 2001 r.,
 - 2) równowartości w złotych 2 000 EURO — w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat — od dnia 1 stycznia 2002 r.,
 - 3) równowartości w złotych 3 000 EURO — w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 4 000 EURO od dnia 1 stycznia 2003 r.
2. Górna granica środków objętych systemem rekompensat określona w ust. 1 pkt 3, ulega podwyższeniu:
 - 1) do równowartości w złotych 7 000 EURO — od dnia 1 stycznia 2004 r.,
 - 2) do równowartości w złotych 11 000 EURO — od dnia 1 stycznia 2005 r.,
 - 3) do równowartości w złotych 15 000 EURO — od dnia 1 stycznia 2006 r.,
 - 4) do równowartości w złotych 19 000 EURO — od dnia 1 stycznia 2007 r.,
 - 5) do równowartości w złotych 22 000 EURO — od dnia 1 stycznia 2008 r.
 3. Do obliczenia wartości EURO w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia ogłoszenia upadłości albo uprawnocnienia się postanowienia, o którym mowa w art. 118 ust. 2.
 4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń inwestora niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki, o których mowa w art. 118 ust. 2, lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym domu maklerskim.
 5. Rekompensaty są płatne według terminarza wypłat, o którym mowa w art. 122a ust. 1 pkt 4, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia tego terminarza przez Krajowy Depozyt.
 6. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę rekompensat w terminie określonym w ust. 5, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg domu maklerskiego lub znaczną liczbę prowadzonych rachunków, Komisja może, na wniosek Krajowego Depozytu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o 3 miesiące.
 7. Krajowy Depozyt składa wniosek, o którym mowa w ust. 6, nie później niż na 14 dni przed upływem terminu wypłat środków gwarantowanych.
 8. Roszczenia z tytułu rekompensaty przedawniają się z upływem 5 lat od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego albo uprawnocnienia się postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania.

9. Inwestor zachowuje prawo do dochodzenia od masy upadłości lub domu maklerskiego swoich roszczeń ponad kwotę określoną w ust. 1 i ust. 2.

- Art. 122a. 1. Syndyk masy upadłości jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego, ustalić na podstawie ksiąg tego domu maklerskiego i przedstawić w formie pisemnej Krajowemu Depozytowi:
- 1) listę inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensat, wraz z wyszczególnieniem kwot środków, za które przysługuje rekompensata, sporządzoną według wzoru określonego przez Zarząd Krajowego Depozytu,
 - 2) kwotę płynnych środków domu maklerskiego wchodzących w skład masy upadłości według stanu na dzień ogłoszenia upadłości,
 - 3) wysokość wydatków związanych z wypłatą wynagrodzeń pracownikom upadłego domu maklerskiego i wysokość bieżących wydatków związanych z kosztami postępowania upadłościowego, poniesionych do dnia sporządzenia listy inwestorów, powiększoną o wysokość niezbędnych wydatków związanych z wypłatą rekompensat, wraz z aktualną wysokością środków płynnych domu maklerskiego znajdujących się w dyspozycji syndyka,
 - 4) terminarz wypłat.
2. Krajowy Depozyt, w terminie 14 dni, sprawdza przedstawioną przez syndyka masy upadłości listę inwestorów, wyliczenie kwot rekompensat pod względem zgodności z ustawą i wymaganiami określonymi w ust. 1 pkt 1 oraz terminarz wypłat, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.
3. W przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do podanej przez syndyka masy upadłości wysokości wydatków określonych w ust. 1 pkt 3, Krajowy Depozyt zwraca się do sędziego-komisarza o zatwierdzenie wydatków w trybie art. 99 Prawa upadłościowego, co nie wstrzymuje powzięcia przez Krajowy Depozyt uchwały o przekazaniu kwot na wypłatę rekompensat.
4. Jeżeli Krajowy Depozyt stwierdzi, że lista inwestorów nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1, odmawia jej przyjęcia i zwraca ją syn-

dykowi masy upadłości, o czym niezwłocznie powiadamia sędziego-komisarza.

5. Syndyk masy upadłości jest obowiązany do usunięcia braków wskazanych przez Krajowy Depozyt w terminie nie dłuższym niż 7 dni.
6. Po ustaleniu listy wierzytelności przez sędziego-komisarza lub po stwierdzeniu wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu, listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, uzupełnia się o wierzytelności inwestorów nieobjęte tą listą.
7. Przepisy ust. 1—6 nie wyłączają uprawnienia inwestora do zgłaszania wobec Krajowego Depozytu roszczeń nieobjętych listą, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

- Art. 122b. 1. Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 122a ust. 1 pkt 1, podejmuje i podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, uchwałę o przekazaniu syndykowi kwot na wypłatę rekompensat, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:
- 1) kwotę środków przekazywanych syndykowi na wypłatę rekompensat, stanowiącą różnicę sumy należnych inwestorom rekompensat i środków płynnych domu maklerskiego, pomniejszonych o wydatki określone w art. 122a ust. 1 pkt 3,
 - 2) szczegółowe zasady dokonywania przez syndyka masy upadłości wypłat rekompensat, w tym terminy i miejsce dokonywania wypłat.
3. Kwoty na wypłatę rekompensat, przekazane na podstawie uchwały Zarządu Krajowego Depozytu syndykowi masy upadłości, nie wchodzi do masy upadłości i nie mogą być wykorzystane przez syndyka na żaden inny cel niż wypłata rekompensat.
4. Z tytułu przekazania środków syndykowi masy upadłości, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot przekazanych kwot, które podlegają zaspokojeniu w pierwszej kolejności po pokryciu bieżących kosztów postępowania upadłościowego, należności za pracę pracowników domu maklerskiego i innych roszczeń tych pracowników, o których

mowa w art. 204 § 1 pkt 1 Prawa upadłościowego. Art. 205 Prawa upadłościowego stosuje się odpowiednio.

5. Kwoty zwrócone Krajowemu Depozytowi przez syndyka masy upadłości, w trybie określonym w art. 123 ust. 3, nie zmniejszają wiarytelności Krajowego Depozytu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę środków gwarantowanych.
6. Na Krajowy Depozyt przechodzą, z mocy prawa, wiarytelności przysługujące inwestorowi w stosunku do masy upadłości, w wysokości kwot wypłaconych z tytułu rekompensat.

- Art. 123. 1. Syndyk masy upadłości jest obowiązany do dokonywania wypłat rekompensat na warunkach określonych ustawą oraz w uchwale Zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 122b ust. 1, zgodnie z terminarzem wypłat.
2. W przypadku gdy przeciwko inwestorowi jest prowadzone postępowanie karne, z którego wynika, że środki objęte rekompensatą mogą pochodzić z przestępstwa, syndyk masy upadłości wstrzymuje ich wypłatę do czasu zakończenia postępowania. Środki te są wypłacane inwestorowi, jeżeli w toku postępowania nie zostanie ustalone, że pochodzą z przestępstwa.
 3. Po zakończeniu wypłat syndyk masy upadłości dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Krajowemu Depozytowi w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat. W tym terminie syndyk zwraca Krajowemu Depozytowi kwoty niewypłacone inwestorom oraz odsetki naliczone od kwoty przekazanej przez Krajowy Depozyt na wypłatę rekompensat przez bank prowadzący rachunek, na który wpłacono tę kwotę.
 4. Krajowy Depozyt sprawuje kontrolę przestrzegania przez syndyka masy upadłości domu maklerskiego warunków wypłat rekompensat, określonych w ustawie oraz w uchwale Zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 122b ust. 1.
 5. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Krajowy Depozyt zawiadamia sędziego-komisarza, wzywając syndyka do ich usunięcia.

Art. 123a. W przypadku gdy nastąpi prawomocne oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania:

- 1) czynności, o których mowa w art. 122a ust. 1 i ust. 5, art. 122b ust. 3 i w art. 123 ust. 1—3, dokonywane przez syndyka masy upadłości, wykonuje zarząd podmiotu objętego obowiązkowym systemem gwarantowania środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych,
- 2) przepisy art. 122a ust. 2—4 i ust. 6, art. 122b ust. 1—2 i ust. 4—6 oraz art. 123 ust. 4—5 stosuje się odpowiednio,
- 3) Krajowy Depozyt powiadamia właściwy organ rejestrowy o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 122a ust. 3 i 4 i art. 123 ust. 5.

Art. 123b. 1. Krajowy Depozyt składa Komisji corocznie sprawozdanie z działalności systemu rekompensat za rok poprzedni, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia kończącego poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie z działalności systemu rekompensat podlega zbadaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.”;

79) w art. 126:

- a) w ust. 1 po wyrazie „wartościowych” dodaje się wyrazy „oraz tworzenie, organizacja i zarządzanie obowiązkowym systemem rekompensat, o którym mowa w art. 118 ust. 1”,
- b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Prawo powoływania i odwoływania dwóch członków Rady Nadzorczej Krajowego Depozytu mają:
1) banki, o których mowa w art. 57 — jednego członka,
2) izby — jednego członka.”;

80) art. 139 otrzymuje brzmienie:

„Art. 139. 1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, układowego, egzekucyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika skutkujących zawieszeniem lub zaprzestaniem dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzenia mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy, o której mowa w art. 41a ust. 7, nie wywołuje skutków prawnych wobec środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku papierów wartościowych,

rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika służącym do realizacji rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są potrzebne do rozliczenia transakcji w Krajowym Depozycie, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed jej rozliczeniem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy system rejestracji papierów wartościowych, o których mowa w art. 6 ust. 1, jest prowadzony przez Narodowy Bank Polski.”;

81) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu:

„Art. 146a. 1. Rada Nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek Zarządu, uchwała regulamin funkcjonowania systemu rekompensat. Regulamin oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu lub jego zmian, jeżeli jego treść lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo zarządzania systemem rekompensat lub wypłat rekompensat z tego systemu.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób funkcjonowania systemu rekompensat, a w szczególności:

- 1) sposób gospodarowania aktywami systemu rekompensat,
- 2) sposób i tryb wnoszenia wpłat do systemu rekompensat przez podmioty objęte tym systemem,
- 3) tryb dokonywania wypłat inwestorom,
- 4) sposób dokonywania rozliczeń z podmiotem objętym systemem rekompensat w przypadku ustania uczestnictwa tego podmiotu w systemie rekompensat,
- 5) wysokość opłat należnych za zarządzanie systemem rekompensat.”;

82) w art. 147:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy również przypadku nabycia lub zbycia akcji zmieniającego posiadaną dotychczas przez akcjonariusza liczbę ponad 10% głosów o co najmniej:

- 1) 2% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu — w przypadku spółki publicznej, której akcje dopuszczone są do obrotu na regulowanym rynku giełdowym,
- 2) 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu — w przypadku pozostałych spółek publicznych.

Obowiązek powstaje zarówno w przypadku zawarcia pojedynczej transakcji, jak i kilku transakcji łącznie.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na podmiocie, który:

- 1) w wyniku nabycia akcji spółki publicznej osiągnął albo przekroczył lub
- 2) w wyniku zbycia stał się posiadaczem akcji zapewniających nie więcej niż — odpowiednio 25%, 50% lub 75% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zawiadomienie związane z osiągnięciem lub przekroczeniem 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu zawiera dodatkowo informacje dotyczące zamiarów dalszego zwiększania udziału w spółce publicznej w okresie 12 miesięcy od złożenia tego zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału. W przypadku każdorazowej zmiany tych zamiarów lub celu, w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia zawiadomienia oraz w okresie późniejszym, akcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie poinformować o tym Komisję, tę spółkę oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”;

83) art. 149 otrzymuje brzmienie:

„Art. 149. 1. Nabycie akcji spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, w liczbie powodującej osiągnięcie lub przekroczenie łącznie odpowiednio 25%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, wymaga zezwolenia Komisji, wydawanego na wniosek podmiotu nabywającego.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku, gdy nabycie dotyczy akcji spółki publicznej znajdujących się wyłącznie w obrocie na nieurzędowym rynku pozagiełdowym.

3. Komisja, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, udziela zezwolenia i przekazuje agencji informacyjnej informacje o udzielonym zezwoleniu albo odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nabycie spowodowałoby naruszenie przepisów prawa albo zagrażałoby ważnemu interesowi państwa lub gospodarki narodowej. Komisja może odmówić udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy w okresie ostatnich 24 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca nie wykonywał lub wykonywał w sposób nienależyty obowiązków określone w art. 147 i art. 150.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres informacji objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno określać zakres informacji w taki sposób, aby pozwalały one prawidłowo ocenić źródło pochodzenia środków na planowane nabycie, cel nabycia akcji lub kwitów depozytowych uprawniających do określonej liczby głosów na walnym zgromadzeniu i wpływ planowanego nabycia na interes państwa lub gospodarki narodowej.
5. Zezwolenie może być udzielone z zastrzeżeniem w jego treści warunku, że nieosiągnięcie lub nieprzekroczenie określonego progu liczby głosów na walnym zgromadzeniu w terminie wskazanym w zezwoleniu powoduje wygaśnięcie decyzji udzielającej zezwolenia.
6. W przypadku podmiotu, który zgodnie z uzyskanym zezwoleniem Komisji osiągnął lub przekroczył co najmniej jeden z progów liczby głosów, o których mowa w ust. 1, a następnie zbył lub w wyniku innego zdarzenia prawnego stał się posiadaczem akcji lub kwitów depozytowych w liczbie zapewniającej mniejszą liczbę głosów aniżeli liczba, na którą otrzymał zezwolenie, ponowne osiągnięcie lub przekroczenie tego progu wymaga zezwolenia Komisji, chyba że nie upłynął termin, o którym mowa w ust. 5.”;

84) w art. 151:

- a) w ust. 1 po wyrazach „publicznego obrotu” dodaje się wyrazy „lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych”,
- b) w ust. 2 wyrazy „50%” zastępuje się wyrazami „100%”,
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obowiązek ogłoszenia wezwania, o którym mowa w ust. 1, nie powstaje w przypadku nabywania akcji spółki publicznej dopuszczonych do obrotu wyłącznie na nieurzędowym rynku pozagiełdowym.”;

85) art. 154 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 154. Kto stał się posiadaczem akcji spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, w liczbie zapewniającej łącznie ponad 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany do:
- 1) ogłoszenia i przeprowadzenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż pozostałych akcji tej spółki; do wezwania stosuje się przepisy art. 152 ust. 1 i art. 153, albo
 - 2) zbycia, przed wykonaniem prawa głosu z posiadanych akcji, takiej liczby akcji, które spowoduje osiągnięcie nie

więcej niż 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.”;

86) art. 155 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 155. 1. Cena proponowana w wezwaniu nie może być niższa od:
- 1) średniej ceny rynkowej z ostatnich 6 miesięcy przed dniem ogłoszenia wezwania albo — jeżeli obrót akcjami będącymi przedmiotem wezwania był dokonywany na rynku regulowanym przez okres krótszy niż 6 miesięcy — od średniej ceny z tego krótszego okresu,
 - 2) ceny, po której akcje były nabywane w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej — w przypadku gdy przedmiotem wezwania są akcje niebędące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.
2. Cena, o której mowa w ust. 1, nie może być również niższa niż najwyższa cena, jaką za akcje będące przedmiotem wezwania podmiot wzywający lub podmioty:
- 1) bezpośrednio lub pośrednio od niego zależne lub bezpośrednio lub pośrednio wobec niego dominujące, lub
 - 2) które łączy porozumienie wymienione w art. 158a ust. 3 pkt 1 — zapłacony w okresie 12 miesięcy przed ogłoszeniem wezwania.
3. Za cenę proponowaną w wezwaniu uważa się również wartość rzeczy lub praw, które podmiot wzywający zamierza wydać w zamian za akcje.”;

87) po art. 155 dodaje się art. 155a w brzmieniu:

- „Art. 155a. Spółka publiczna, której akcje objęte wezwaniem są przedmiotem obrotu na rynku giełdowym, jest obowiązana, nie później niż na 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia przyjmowania zapisów, przekazać w trybie określonym w art. 81 ust. 1 opinię zarządu tej spółki dotyczącą ogłoszonego wezwania.”;

88) art. 156 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 156. 1. Wykonywanie prawa głosu z akcji, które zostały nabyte z naruszeniem obowiązków określonych w art. 147, art. 149, art. 151 i art. 155, jest bezskuteczne.
2. Niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 154, powoduje bezskuteczność wykonywania prawa głosu z wszystkich posiadanych akcji.”;

89) po art. 158 dodaje się art. 158a —158d w brzmieniu:

- „Art. 158a. 1. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:

- 1) nabycie, zbycie lub posiadanie przez podmiot pośrednio lub bezpośrednio zależny akcji spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych uważa się za nabycie, zbycie lub posiadanie tych akcji lub kwitów depozytowych przez podmiot dominujący,
 - 2) kwity depozytowe wystawione w związku z akcjami spółki publicznej uważa się za papiery wartościowe uprawniające do wykonywania prawa głosu z takiej liczby akcji tej spółki, jaką posiadacz kwitu depozytowego może uzyskać w wyniku zamiany kwitów depozytowych na te akcje.
2. Dokonanie czynności prawnej przez podmiot zależny lub zajęcie innego zdarzenia prawnego w stosunku do tego podmiotu powoduje powstanie obowiązków określonych w przepisach niniejszego rozdziału również po stronie podmiotu dominującego wyłącznie w przypadku, gdy jednocześnie wiąże się to z taką zmianą stanu posiadania liczby głosów tego podmiotu dominującego, która podlega tym obowiązkom.
 3. Obowiązki określone w przepisach niniejszego rozdziału spoczywają:
 - 1) również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączy pisemne lub ustne porozumienie dotyczące:
 - a) wspólnego nabywania akcji tej spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, lub
 - b) zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tej spółki dotyczącego istotnych spraw spółki, lub
 - c) prowadzenia trwałej i wspólnej polityki w zakresie zarządzania tą spółką

— chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie tych obowiązków; obowiązki te wykonywane są przez jedną ze stron porozumienia, wskazaną przez strony porozumienia,
 - 2) na funduszu inwestycyjnym, również w przypadku, gdy osiągnięcie lub przekroczenie danego progu liczby głosów określonego w tych przepisach następuje w związku z nabywaniem, zbywaniem lub posiadaniem akcji lub kwitów depozytowych łącznie przez:
 - a) inne fundusze inwestycyjne zarządzane przez to samo towarzystwo funduszy inwestycyjnych,
 - b) inne fundusze inwestycyjne utworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzane przez ten sam podmiot,
 - 3) również na podmiocie, w przypadku którego osiągnięcie lub przekroczenie danego progu liczby głosów określonego w tych przepisach następuje w związku z nabywaniem, zbywaniem lub posiadaniem akcji lub kwitów depozytowych:
 - a) przez osobę trzecią w imieniu własnym, lecz na zlecenie lub na rzecz tego podmiotu, z wyłączeniem akcji nabytych w ramach wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2,
 - b) w ramach wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4 — w zakresie akcji wchodzących w skład zarządzanych portfeli papierów wartościowych, z których podmiot ten, jako zarządzający, może w imieniu zlecniodawców wykonywać prawo głosu na walnym zgromadzeniu.
- Art. 158b. 1. Na wniosek akcjonariusza lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, walne zgromadzenie spółki publicznej może powziąć uchwałę w sprawie zbadania przez biegłego określonego zagadnienia związanego z utworzeniem spółki lub prowadzeniem jej spraw (rewident do spraw szczególnych).
2. Rewidentem do spraw szczególnych może być biegły rewident albo inny podmiot posiadający niezbędne kwalifikacje dla zbadania sprawy określonej w uchwale walnego zgromadzenia.
 3. Uchwała walnego zgromadzenia, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:
 - 1) przedmiot i zakres badania,
 - 2) dokumenty, które spółka powinna udostępnić biegłemu,
 - 3) stanowisko zarządu wobec zgłoszonego wniosku.
- Art. 158c. 1. Jeżeli walne zgromadzenie oddali wniosek o wyznaczenie rewidenta do spraw szczególnych, wnioskodawcy mogą wystąpić o wyznaczenie rewidenta do sądu rejestrowego w termi-

nie 14 dni od dnia powzięcia uchwały. Przepisy art. 312 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

2. Sąd rejestrowy może, na wniosek zarządu spółki publicznej, uzależnić wydanie postanowienia o powołaniu rewidenta do spraw szczególnych od złożenia przez wnioskodawców stosownego zabezpieczenia. W razie gdy badanie nie wykaże naruszeń prawa, sąd rejestrowy na wniosek zarządu spółki publicznej może postanowić o przepadku zabezpieczenia na rzecz spółki. Na postanowienie sądu w sprawie przepadku zabezpieczenia służy zażalenie.
3. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, sąd rejestrowy wezwie zarząd i radę nadzorczą spółki do zajęcia stanowiska w sprawie w terminie 7 dni. Nieudzielenie odpowiedzi w tym terminie nie wstrzymuje wydania postanowienia. Na postanowienie sądu o odmowie wyznaczenia rewidenta do spraw szczególnych służy zażalenie.

- Art. 158d. 1. Zarząd i rada nadzorcza spółki są obowiązane udostępnić rewidentowi do spraw szczególnych dokumenty określone w uchwale walnego zgromadzenia, o której mowa w art. 158b ust. 3, albo w postanowieniu sądu, o którym mowa w art. 158c, a także udzielić wyjaśnień niezbędnych dla przeprowadzenia badania.
2. Rewident do spraw szczególnych jest obowiązany przedstawić zarządowi i radzie nadzorczej spółki pisemne sprawozdanie z wyników badania. Zarząd jest obowiązany udostępnić sprawozdanie w trybie określonym w art. 81 ust. 1.
 3. Rada nadzorcza składa sprawozdanie ze sposobu uwzględnienia wyników badania na najbliższym walnym zgromadzeniu.”;

90) w art. 161 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, organom nadzoru w państwach członkowskich, w zakresie niezbędnym do wykonywania tego nadzoru.

2c. Komisja może przekazać będące w jej posiadaniu informacje stanowiące tajemnicę zawodową:

- 1) rzecznikowi dyscyplinarnemu lub sądowi dyscyplinarnemu stowarzyszenia, o którym mowa w art. 14 ust. 5 pkt 4, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby postępowania dyscyplinarnego,

naruszenia zasad etyki zawodowej przez maklera lub doradcę, będącego członkiem tego stowarzyszenia,

- 2) rzecznikowi sądu lub sądowi izby, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby prowadzonego postępowania, naruszenia przez członka izby zasad etyki lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej.”;

91) po art. 161 dodaje się art. 161a w brzmieniu:

„Art. 161a. 1. Komisja, w terminie miesiąca od udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, powiadamia organy nadzoru państw członkowskich o:

- 1) udzieleniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zagranicznej osobie prawnej będącej bezpośrednio lub pośrednio zależną od podmiotu podlegającego prawu państwa członkowskiego, w którym działa ten organ nadzoru,

- 2) nabyciu pakietu akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską, jeżeli nabywca akcji stał się podmiotem zależnym od podmiotu podlegającego prawu państwa członkowskiego, w którym działa ten organ nadzoru.

2. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 1, Komisja dołącza opis struktury grupy kapitałowej według stanu uwzględniającego nabycie akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską.”;

92) po art. 161a dodaje się art. 161b w brzmieniu:

„Art. 161b. 1. Domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską, banki prowadzące rachunki papierów wartościowych oraz zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52, mogą przekazywać sobie, objęte tajemnicą zawodową, informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług — w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne dla ochrony interesów przed nierzetelnymi klientami.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z ujawnienia tajemnicy zawodowej i wykorzystywania jej niezgodnie z przeznaczeniem.”;

93) po art. 166 dodaje się art. 166a w brzmieniu:

„Art. 166a. Kto nabywa akcje domu maklerskiego bez wymaganej zgody, o której mowa w art. 50, podlega grzywnie do 1 000 000 zł.”

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160,

poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub ważnym interesem podatników:

1) zaniechać w całości lub w części poboru podatków, określając rodzaj podatku, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy podatników, których dotyczy zaniechanie,

2) zwolnić niektóre grupy płatników z obowiązku pobierania podatków lub zaliczek na podatki oraz określić termin wpłaty podatku i wynikające z tego zwolnienia obowiązki informacyjne podatników, chyba że podatnik jest obowiązany do dokonania rocznego lub innego okresowego rozliczenia tego podatku.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Zaniechanie poboru podatku w trybie określonym w § 1 pkt 1 w stosunku do podatników będących przedsiębiorcami następuje zgodnie z przepisami o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może zwolnić płatnika z obowiązku pobrania:

1) podatku — gdy pobranie podatku zagraża ważnym interesom podatnika, a w szczególności jego egzystencji,

2) zaliczek na podatek — jeżeli podatnik uprawdopodobni, że pobrane zaliczki byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy.”,

d) w § 5 skreśla się wyrazy „pkt 2”;

2) w art. 48 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Odraczanie terminu płatności podatku i rozkładanie na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, na wniosek będącego przedsiębiorcą podatnika, płatnika lub inkasenta, następuje zgodnie z przepisami o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.”;

3) w art. 67 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Umarzanie zaległości podatkowych lub odsetek za zwłokę na wniosek podatnika będącego przedsiębiorcą następuje zgodnie z przepisami o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.”;

4) w art. 298 w pkt 7 po wyrazie „ustawach” dodaje się wyrazy „oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska”;

5) w art. 299 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organy podatkowe udostępniają informacje wynikające z akt spraw podatkowych w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”;

6) art. 300 otrzymuje brzmienie:

„Art. 300. W zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz z innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, informacje zawarte w aktach spraw podatkowych lub inne informacje mogą być przekazywane władzom podatkowym państw obcych, pod warunkiem że obowiązujące w tych państwach przepisy prawa dają rękojmię wykorzystania przekazanych informacji zgodnie z zasadami przyjętymi w zawartych umowach.”

Art. 6. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041 i Nr 119, poz. 1251) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Środkami publicznymi są:

- 1) dochody publiczne,
- 2) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi,
- 3) przychody budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz innych jednostek zaliczanych do sektora finansów publicznych pochodzące:
 - a) ze sprzedaży papierów wartościowych oraz z innych operacji finansowych,
 - b) z prywatyzacji majątku Skarbu Państwa oraz majątku jednostek samorządu terytorialnego,
 - c) ze spłat pożyczek udzielonych ze środków publicznych,
 - d) z otrzymanych pożyczek i kredytów,
- 4) przychody jednostek zaliczanych do sektora finansów publicznych uzyskiwane w związku z prowadzoną przez nie działalnością oraz pochodzące z innych źródeł.

2. Dochodami publicznymi są:

- 1) daniny publiczne, do których zalicza się podatki oraz inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek sa-

morządu terytorialnego oraz innych jednostek zaliczanych do sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw,

2) pozostałe dochody uzyskiwane przez jednostki sektora finansów publicznych, do których zalicza się:

- a) opłaty,
- b) dochody z mienia, w szczególności z najmu oraz z dzierżawy i innych umów o podobnym charakterze oraz dywidendy od wniesionego kapitału,
- c) dochody ze sprzedaży majątku, rzeczy i praw, niestanowiące przychodów w rozumieniu ust. 1 pkt 3 lit. a) i b), oraz dochody ze świadczenia usług,
- d) spadki, zapisy i darowizny w postaci pieniężnej,
- e) inne dochody uzyskane na podstawie odrębnych przepisów, o ile są pobierane przez organy finansowe z dochodów publicznych lub przez podległe albo nadzorowane przez te organy jednostki, o których mowa w art. 5 pkt 1 i 2.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do sektora finansów publicznych zalicza się:

- 1) organy władzy publicznej, organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa, sądy i trybunały, a także jednostki samorządu terytorialnego i ich organy oraz związki,
- 2) jednostki budżetowe, zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych,
- 3) fundusze celowe,
- 4) państwowe szkoły wyższe,
- 5) jednostki badawczo-rozwojowe,
- 6) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,
- 7) państwowe lub samorządowe instytucje kultury,
- 8) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i zarządzane przez nie fundusze,
- 9) Kasy Chorych oraz Krajowy Związek Kas Chorych,
- 10) Polską Akademię Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne,
- 11) państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem przedsiębiorstw, banków i spółek prawa handlowego.”;

3) po art. 28 dodaje się art. 28a i 28b w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Kierownik jednostki sektora finansów publicznych sprawuje nadzór w zakresie gospodarowania środkami publicznymi pod względem legalności, gospodarności i celowości.

2. W celu wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, kierownik jednostki ustala szczegółowo:

- 1) procedury kontroli wydatków dokonywanych ze środków publicznych, w tym zgodności z planem finansowym,
- 2) zasady wstępnej oceny celowości wydatków ponoszonych w związku z realizacją zadań, w tym wydatków na koszty funkcjonowania jednostki,
- 3) sposób wykorzystania wyników kontroli i oceny, o których mowa w pkt 1 i 2.”

Art. 28b. 1. Organ sprawujący, na podstawie odrębnych przepisów, nadzór nad jednostką sektora finansów publicznych, kontroluje przestrzeganie przez tę jednostkę realizacji procedur kontroli oraz zasad wstępnej oceny celowości poniesienia wydatków, a także sposób wykorzystania wyników kontroli i oceny, o których mowa w art. 28a ust. 2.

2. Kontrola administracyjna, o której mowa w ust. 1, obejmuje w każdym roku co najmniej 5% wydatków nadzorowanej jednostki.”;

4) w art. 43:

a) w ust. 1 kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Na wniosek Rady Polityki Pieniężnej, Skarb Państwa może zaciągnąć średnioterminowe pożyczki i kredyty od Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich w celu wsparcia bilansu płatniczego.

1b. Na wniosek Rady Unii Europejskiej, Skarb Państwa może uczestniczyć w finansowaniu pożyczki na wsparcie bilansu płatniczego innego państwa członkowskiego, na zasadach określanych corocznie w ustawie budżetowej.”,

c) w ust. 4 po wyrazach „o których mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

5) w art. 59:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „krajowym”,

b) w ust. 2 skreśla się wyraz „krajowymi”;

6) w art. 91 w ust. 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przestrzegania realizacji procedur kontroli oraz zasad wstępnej oceny celowości poniesienia wydatków, a także sposobu wykorzystania wyników kontroli i oceny, o których mowa w art. 28a ust. 2”;

7) w art. 95 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb kontroli gospodarowania środkami, o których mowa w ust. 1, oraz środkami przeznaczonymi na współfinansowanie programów realizowanych z wykorzystaniem tych środków, a także kryteria oceny celowości i gospodarności dokonywania wydatków, uwzględniając w szczególności:

- 1) specyfikę finansowanego przedsięwzięcia,
- 2) wysokość środków niezbędnych na realizację danego zadania,
- 3) postanowienia odpowiednich umów i porozumień międzynarodowych.”;

8) w art. 112 w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy „zaciąganych w bankach krajowych”;

9) w art. 127 dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Zarząd jednostki samorządu terytorialnego kontroluje przestrzeganie, przez podległe i nadzorowane przez siebie jednostki sektora finansów publicznych, realizacji procedur kontroli oraz zasad wstępnej oceny celowości poniesienia wydatków, a także sposobu wykorzystania wyników kontroli i oceny, o których mowa w art. 28a ust. 2.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 2, obejmuje w każdym roku co najmniej 5% wydatków podległych jednostek organizacyjnych.”

Art. 7. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 i Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100 i Nr 117, poz. 1228) w art. 15 skreśla się ust. 1c.

Art. 8. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26 poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703 i Nr 84, poz. 948) w art. 33 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) przyjęcia oferty złożonej przez podmiot ogłaszający wezwanie, o którym mowa w art. 86 ust. 4, art. 151 lub art. 154 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315).”

Art. 9. 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w art. 4 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, o ile nie są z nią sprzeczne, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 71 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, emitenci papierów wartościowych, w celu uzyskania zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do wtórnego obrotu dokonywanego wyłącznie na nieurzędowym rynku pozagiełdowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, załączają do wniosku memorandum informacyjne sporządzone zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

3. Do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i dostosowania regulaminów, o których mowa w art. 105 i art. 115 ust. 2 tej ustawy, do wymogów określonych w art. 82 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Na wniosek domu maklerskiego lub banku, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, złożony w terminie 12 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udziela zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w zakresie określonym w art. 30 ust. 2, 2a i 2b ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Niezłożenie wniosku w powyższym terminie powoduje wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Udzielenie zezwolenia nie podlega opłacie, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 4.

5. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy przed dniem wejścia w życie ustawy jest obowiązana dostosować wysokość kapitału zakładowego do wymogu określonego w art. 111 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2001 r.

6. Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy posiadają co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu spółki publicznej, wykonują obowiązek określony w art. 147 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy składaniu kolejnego zawiadomienia, o którym mowa w art. 147 ustawy, o której mowa w art. 4

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi — z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania tekstu jednolitego.

Art. 10. Do czasu wygaśnięcia pozostają w mocy prawa nabyte na podstawie przepisów uchylanych w art. 3.

Art. 11. Wnioski o zaniechanie ustalania zobowiązania podatkowego oraz zaniechanie poboru podatku złożone przed dniem wejścia w życie ustawy są rozpatrywane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 12. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Przepisy art. 5 pkt 1—3 oraz art. 6 pkt 1—3, 6 i 9 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

3. Przepisy art. 2 i art. 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 6 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy i traci moc z dniem 1 stycznia 2002 r.

4. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wchodzi w życie, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) art. 44 ust. 4 i ust. 5, art. 45 ust. 1a i ust. 4, art. 46 ust. 5, art. 50 ust. 5 i ust. 6, art. 50a, art. 52a—52c,

art. 59a, art. 59b, art. 63 ust. 1 pkt 2 i ust. 5, art. 72 ust. 3 i ust. 4 pkt 2, art. 73 ust. 2 oraz art. 161a ustawy, o której mowa w art. 4,

2) art. 36a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 4 — w zakresie dotyczącym osoby prawnej, której udzielono w państwie członkowskim zezwolenia na co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 52a ust. 1 tej ustawy,

3) art. 63a ustawy, o której mowa w art. 4 — w zakresie dotyczącym emitenta, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu w państwie członkowskim,

4) art. 43, art. 59 oraz art. 112 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*